SVOBODA СВОБОДА
UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятайте про Україну!

VOL. XCV. No. 84. JERSEY CITY and NEW YORK. THURSDAY, MAY 5, 1988 CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. ЧЕТВЕР, 5-го ТРАВНЯ 1988 Ч. 84. РІК. XCV.

АФІШІ ПРО 1000-РІЧЧЯ ВИДНІЮТЬ НА ШЛЯХАХ ЗСА

Ню Йорк: — Як інформують із Метрополітального Комітету 1000-річчя Християнства, мистецька афіша, що представляє бані собору св. Софії з написом: „1000-річчя Християнства в Україні — святкуйте з нами", вже в більшості розвішена по різних стейтах ЗСа на видних місцях чи шляхах. Первісно замовлено 318 афішів, а розвішених тепер є 175, з тим, що 37 чекає на свою чергу.

На світлині афіша, яка видніє на Кеннеді Бульварі і 59-ій вул. в місті Байон. Н. Дж.

Усіх афішів буде 212, тому що в деяких містах не можна було дістати відповідного місця для них, а в деяких, наприклад, в Ню Йорку, піднесено ціни на ці мюсця на 300 відсотків. Це спонукало організаторів цієї акції до певного перегруповання, щоб не вимагати від тих, які фінансували афішу до покриття додаткових коштів, чи до згоди на інше місце. Важливим є те, що такі афіші вже видніють на різних публічних місцях у різних стейтах ЗСА і тим звертають увагу широкої американської публіки.

Саме, щоб українська громада знала, де шукати за тими афішами чи звернути увагу на них своїх неукраїнських знайомих, подаємо список по стейтах де, на яких вулицях вони вміщені у місяці квітні, або травні.

(Закінчення на стор. 3)

Р. РЕҐЕН ПРИЙНЯВ НА АВДІЄНЦІЇ ПАТРІЯРХА М. ЛЮБАЧІВСЬКОГО

Вашінґтон. — Президент З'єднаних Стейтів Америки Роналд Реґен, який, як відомо, вибирається при кінці травня до Совєтського Союзу для відбуття четвертої зустрічі на вершинах з генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Ґорбачовим, прийняв на авдієнції Патріярха і Кардинала Помісної Української Католицької Церкви Мирослава Івана Любачівського і відбув з ним довшу розмову на тему ситуації на релігійному відтинку в Україні.

Зустріч Президента з Блаженнішим Патріярхом відбулася у вівторок, 3-го травня ц.р., в рамках конференції оборони прав людини, на якій виступав також зі словом державний секретар ЗСА Джордж Шулц та інші високі представники Державного департаменту.

Після зустрічі у Білому Домі Кардинал М. Любачівський заявив групі кореспондентів, що президент Р. Реґен під час розмови з М. Ґорбачовим піднесе справу свободи для Українських Церков та релігійних громад, але він не може відкликати своєї вже раніше заповідженої поїздки до монастиря біля Москви, чи міняти своїх плянів зустрічі. Патріярх М. Любачівський просив Президента ЗСА відкликати свою поїздку до монастиря і тим самим запротестувати проти потоптання прав людини комуністичними режимами і переслідування Церков атеїстичним урядом Совєтського Союзу.

Однак, не міняючи своїх плянів поїздки до Москви, президент Р. Реґен обіцяв заступитись за права Української Православної і Католицької Церков, — підкреслив Верховний Архиєпископ М. Любачівський під час розмови з журналістами. Раніше голова УКЦеркви дораджував Президентові щоб він, будучи в Москві, не відвідував 700-річного Данилівського монастиря, бо цими відвідинами Р. Реґен може засвідчити сповидну свободу релігії в СССР. „Символіка цієї події відвідин напевно буде використана атеїстичним совєтським режимом в Кремлі для своєї пропаґанди і поширення неправди про 1000-річчя 'Християнства в Русі' відзначення якого приготовляються компартією, урядом і режимовою Російською Православною Церквою на червень цього року", — заявив український Владика.

Очевидно, деякі речники Державного департаменту не погоджуються з аргументацією Владики М. Любачівського і кажуть, що відвідини ледве чи будуть розглядатися як офіційне визнання Урядом ЗСА релігійної свободи в СССР. „Я не думаю, що з цього приводу, чи взагалі з приводу виступів Президента у Москві, будуть будь-які непорозуміння чи фальшиві інтерпретації", — заявив речник Білого Дому у Марлін Фіцвотер, який вважає, що головною справою є те, щоб Р. Реґен заступився за права Церков і релігійної свободи в СССР.

Деякі українські установи й особи заявили, що відвідини Р. Реґеном згаданого монастиря в Москві не є згідне з прийнятими в обидвох палатах Конґресу резолюціями, які у понеділок, 2-го травня підписав Президент.

Кореспонденти при тій нагоді інформують, що в цьому році українські спільноти в цілому світі відзначають 1000-річчя Християнства в Україні, а українці-католики в УССР домагаються леґалізації своєї Церкви зліквідованої на синоді в 1946 році і прилученої насильно до РПЦеркви.

Син Хрущова підтримує політику М. Ґорбачова

Беоґрад, Юґославія. — Пресове агентство Ройтерса інформує, що син колишнього відомого совєтського керівника Нікіти Хрущова, Сергей, заявив кореспондентові юґославської газети „Вієснік", що його батько був першою людиною, яка мала відвагу виступити на ХХ з'їзді компартії в 1956 році проти диктатури Йосифа Сталіна і його політики та започаткувати процес змін в СССР, до яких до того часу не допускала совєтська партійна бюрократія.

За його відважні виступи, частинну ліквідацію сітки концентраційних таборів звільнення великого числа в'язнів і започаткування замморгу партійних й урядових бюрократів, Н. Хрущов був звільнений з посту генерального секретаря ЦК КПСС в 1964 році клікою Леоніда Брежнєва, якого, очевидно, підтримав тоді „шеф" КҐБ Юрій Андропов, „наш" Володимир Щербицький та інші, які хоч не зуміли привернути цілковито сталінську добу терору, але повернули колесо історії назад до комуно-московської практики поневолення, переслідування, арештів, розбудови контрольованих КҐБ психіятричних заведень, ліквідації дисидентів, Гельсінкських груп тощо.

С. Хрущов висловив надію, що започатковані його батьком переміни докінчить тепер Міхаїл Ґорбачов теперішній керівник. Він підкреслив, що М. Ґорбачову було б тепер значно важче починати з перебудовою совєтської економіки і вводити політику гласности, якщо б його батько, Н. Хрущов, не започаткував був цього процесу 33 роки тому.

Ревеляційні виступи С. Хрущова подало також до відома юґославське пресове аґентство Танюґ, на інформацію якого покликались інші юґославські засоби масової інформації, розголосивши максимально згадане інтерв'ю, у якому, між іншим, син Хрущова повідомив, що незабаром виступ його батька проти „культу особи" буде опублікований книжкою в Совєтському Союзі. С. Хрущов натякає, що Л. Брежнєв, стосував моральний тиск на його батька і знущався над ним в нелюдський спосіб.

В інформації також говориться, що газета „Совєтская Культура", орган міністерства культури СССР, натякає в одній із статтей, що деякі партійні бюрократи снують змову проти М. Ґорбачова за його настирливі вимоги перевести деякі зміни в СССР та заставити спільноту думати по новому.

„ПРАВДА" НАЗВАЛА СИСТЕМУ КОМПАРТІЇ В МИНУЛОМУ ДИКТАТОРСЬКОЮ

Москва. — Совєтська центральна газета „Правда", орган ЦК КПСС, надрукувала у виданні з 2-го травня ц.р., довшу статтю у формі листа до редакції підписаного прізвищем В. Сєліванов, у якому сказано, що комуністична партія в минулому керувала Совєтським Союзом на протязі 70 років по-диктаторськи, з дуже шкідливими наслідками для спільноти.

Очевидно, газета не оспорює теоретичних міркувань автора листа, значить вона з ним погоджується, або стаття взагалі є в редакції написана, а підпис був потрібний для того, щоб показати читачеві демократичний підхід редакції до гострих питань в компартії і уряді.

Лист закликає Політбюро дозволити на безпосередні вибори керівних органів компартії таємним голосуванням бальотами і започаткувати відкриту дискусію на черговому з'їзді компартії в усіх інших партійних й державних установах.

Ці пропозиції, на думку багатьох політичних спостерігачів й аналітиків, потрібні були для Політбюра для сформування нової партійної плятформи запропоновної генеральним секретарем ЦК КПСС Міхаїлом Горбачовим в часі коли компартія приготовляється до переломової конференції для введення в життя політики „гласности" і перебудови. Така нарада на високому партійному рівні повинна відбутися в червні цього року в Москві.

В. Сєліванов, автор листа в „Правді", член компартії від 1972 року і високий урядник в міністерстві летунства. Поміщення цього листа на першій сторінці газети також вказує, що дозвіл на видрукування цього матеріялу прийшов із самого кремлівського „Олімпу", тобто від Політбюра, і його генерального секретаря М. Горбачова. Лист також вказує, що теперішнє керівництво, принаймні ті його члени, які повністю підтримують політичну лінію М. Горбачова, вирішили вперто прямувати до заплянованих змін у політиці й економіці, не зважаючи на деякі застереження консервативної фракції, що її, правдоподібно очолює Єгор Лігачов, перший секретар компартії України Володимир Щербицький та інші.

„Компартія являється керівним органом Совєтського Союзу від Жовтневої революції, але з роками у її ряди продістались особи, які почали робити особисту кар'єру і використовувати компартію для своїх цілей й наживи", — пише у листі Сєліванов. Після революції і громадянської війни, яка наступила, говорить автор, численні вартісні члени партії і прихильники перетворень втратили життя під час сталінської ери і революційних перетворень в ділянці економіки, зокрема сільського господарства й індустрії.

У зв'язку з тим, що генеральний секретар ЦК КПСС все має останнє слово, якого ніхто не має відваги оспорювати, всі тільки покликаються на нього і у процесі безкритичности твориться „клан" кар'єристів і бюрократів, а навіть „злочинців", які ставлять на перше місце свій еґоїзм, а некомпетентністю і перекупством шкодять цілій системі, — каже Сєліванов і додає, що не сміє існувати зона безкритичности навіть щодо найвищих керівників. Про це повинні знати вони і нарід.

Центр культури в Гантері плянує літні програми

Ню Йорк. — Зближаються літні вакації, а разом з ними шостий рік діяльности Центру Української Культури в Ганетрі, Н. Й.

В серії клясичних концертів намічено виступи камерних ансамблів, самостійні речиталі тенора Богдана Чаплинського, сопрано В. Черни і молодої багатонадійної піяністки Надії Богачевської. Відомий вокальний ансамбль „Промінь" під керівництвом Богданни Волянської виповнить програму бенефіс-концерту.

Цього року також збільшено число курсів з народного мистецтва, які відбудуться в такому порядку: вишивання (липень, 25-29-го), кераміка (серпень, 1-5-го), роблення ґерданів (серпень, 15-19-го), печення традиційного печива — коровай, калач, паска (серпень, 22-24-го), співання народних пісень (серпень, 8-12, 15-19-го).

Однотижневі курси відбуватимуться від год. 10-го до 12:30 по полудні (оплата виносить 15 дол.); за двотижневий курс співання (від 10:30 до 12:30, 25 дол. Приймається охочих від 12-го року життя (на спів — від 8-го). Зголошуватися можна до 15-го червня.

Крім того плянується зорганізувати вечір показу моди з пристосуванням народної вишивки до модерного одягу.

Членські вкладки датки (особисті чи від організацій) і оплати за курси слід висилати чеками на адресу: Music and Art Center I Sonevytsky, 62 East 7th Str., New York, 10003.

Уряд УНР пригадує про катастрофу в Чорнобилі

Мюнхен, Західня Німеччина (ОУПС). — В другу річницю чорнобильської катастрофи в 1986 році меморандуми до Міжнародної атомової агенції у Відні, Світової ради здоров'я при ОН у Женеві, Організації поживи й аґрикультури при ОН у Римі й інших міжнародних аґенцій з пригадкою про Чорнобиль і дотеперішній брак фактичних даних про число жертв у людях, у фльорі й фавні та точні дані про матеріяльні шкоди: „Замість цього совєтський уряд у Москві ставить пам'ятник чорнобильським жертвам у столиці СССР (замість у Чорнобилі, Києві, чи деінде в Україні").

Покликаючися на проголошену недавно заяву 13-ох українських науковців із Києва, Уряд УНР вказує на згубні екологічні наслідки плянованого поширення атомових станцій в Україні, на соціяльні й економічні аспекти такої експансії та на сумнівну якість реакторів чорнобильського типу.

У зв'язку з тим, Уряд УНР вимагає від згаданих світових організацій вплинути на Москву в справі небажаних населенням України побудов нових атомових станцій а теж у справі міжнародної перевірки безпеки існуючих станцій. Крім цього Уряд УНР повторює свою вимогу точних даних про Чорнобиль і його наслідки з 1986 року, що їх досі Москва не подала до загального світового відома.

До меморандуму УНР долучено текст заяви згаданих 13-ох українських науковців-експертів у англійському перекладі.

В. Жіскар д'Естейн підтримав кандидатуру Ж. Шіракa

Париж. — Опитування громадської думки пророчать, що Франсуа Міттеран здобуде рішучу перемогу над своїм консервативним противником Жаком Шіраком у призначеній на 8-го травня другій рудні президентських виборів у Франції.

Багато газетних і телевізійних коментаторів підкреслюють, що відносна слабість Ж. Шірака обумовлена його відходом від справжніх „принципів де Ґолля". Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Джеймс Марк гем у зв'язку з цим пише, що **соціяліст Ф. Міттеран зробив значно більше для зміцнення проголошеної де Ґоллем** П'ятої республіки, ніж формальний ґолліст Ж. Шірак. „Справжній ґолліст, — заявив один з авторів конституції П'ятої республіки П'єр Сюдро, — перш за все повинен об'єднати навколо себе широке коло політичних сил. Міттеран тут явно переважає Шірака. Якби **президент де Ґолль встав з** гробу, він не голосував би за Міттерана, маючи на увазі особисті мотиви. Але він не віддав би свого голосу і Шіракові. Найбільш правдоподібно, що де Ґолль взагалі утримався б від голосування".

І Шірак, і Міттеран тепер наполегливо вербують прихильників, при чому президент, який добився уже переваги, робить це зі значно меншою нервовістю, що напевне зарахується в його актив.

Міттеран натякнув, що хоче покінчити з інститутом „монархії президентства", і розглядає себе лише як якогось вищого арбітра.

Минулого тижня до французьких телеглядачів звернувся колишній президент республіки Валері Жіскар д'Естейн. „Я підтримую Шірака і вважаю його єдиним виразником волі більшости, — сказав колишній президент. — Я закликаю вас голосувати за нього".

Тяжко передбачити, який вплив на настрій виборців буде мати звернення д'Естейна, але підтримка колишнього суперника не може не подобатися Шіракові.

М. Дукакіс знову переміг

Клівленд. — Губернатор массачусетського стейту і демократичний кандидат на президентську номінацію Майкл Дукакіс здобув перемогу у вівторок, 3-го травня в Огайо і Індіяні над Джесі Джексоном. Натомість Дж. Джексон вийшов переможцем у передвборах Дистрикту Колюмбії.

Віцепрезидент Джордж Буш, який вже здобув номінацію Республіканської партії, збільшив число делеґатів перемогами в Огайо, Індіяні і Дистрикту Колюмбія. Вислідн цих передвиборів нічого непередбаченого не принесли, лиш припущення аналітиків і знавців, що у передвиборах Демократичної партії існує поділ поміж чорними і білими, при чому М. Дукакіс має більшість білих голосів, а Дж. Джексон приєднує неґритянські голоси.

Вступаючи у ці передвибори М. Дукакіс провадив Дж. Джексона 1,279 делеґатами, до 857. На номінацію потрібно 2,081 делеґатів. В загальному М. Дукакіс вийшов переможцем, бо не тільки здобув більшість голосів у цих передвиборах, але ще й тому, що здобув багато демократичних голосів тих, що в 1984 році перейшли на республіканську сторону. Приймаючи ґратуляції у Бостоні, М. Дукакіс не наважився ще назвати себе кандидатом Демократичної партії на президента.

„Заслужених діячів за українську правду" — М. і Р. Руденків тепло вітала громада Нюарку

Нюарк, Н. Дж. (Л. Коленська). — Завдяки активному 86-му Відділові Союзу Українок Америки, що його очолює Ольга Гнатейко, у суботу, 23-го квітня ц.р., о год. 5-ій по полудні тут у руханковій залі школи св. Івана Хрестителя, українська громада зустрінулася з Миколою і Раїсою Руденками — людьми незламного гарту духа в боротьбі за українську правду, за добро для свого народу. Цього ж пополудня, як теж і в неділю, 24-го квітня відбулася виставка картин Віталія Литвина — олій і дереворитів — відкриття якої відбулось цього ж дня о год. 12:30 по полудні. Особливо віддано зорганізуванням цієї виставки займалася імпрезова референтка Володимира Васічко.

Заступниця голови 86-го Відділу Оксана Стеранка відкрила програму зустрічі і, вітаючи подружжя М. і Р. Руденків, „заслужених діячів за українську правду" — висловила побажання, щоб вони і далі допомагали продовжувати боротьбу за українську справу. Публіка — 220 присутніх — постанням з місць і грімкими оплесками, приєдналася у спільному вітанні Руденків. Теплa і кольориту цьому вітанні додала наймолодша членка цього відділу Одарка Полянська, яка вручила прибулим з України китиці троянд.

Надійка Світлична, член Закордонного Представництва Української Гельсінкської Групи, розповіла про громадську діяльність М. Руденка, накресливши його різні життєві етапи, його активність як — комсомольця, партійця, вояка в рядах Червоної армії, аж до часу його духового струсу, його прозріння. „Руденко, — сказала Н. Світлична, — жив, щоб допомагати людям". При цьому вона пояснила, що важко в підсовєтській Україні „відокремити авторську творчість від громадянської місії, бо там, у Совєтському Союзі, — творці пера мусять бути трибунами, а тут — ні. Там письменник несе тягар громадянина, несе хрест громадянського життя і літературний хрест, як і поміж іншими поетами чи письменниками, наприклад, Василь Стус". В Україні виникає прямо органічна потреба „бути письменником, поетом і в однаковій мірі громадянином". І властиво неважно, — „як вони пишуть, а про що вони пишуть. Важко бо відрізнити Руденка письменника від Руденка громадянина, кар'єра якого обірвалася безповоротно за 'підривну' участь в Українській Гельсінкській Групі. І хоч Руденко був надійним громадянином і льояльним поетом, побачивши фальш, побачивши невідповідність поміж гаслами, він одверто висловив свою думку, і за це попав спершу до Мордовського концтабору, а відтак, коли туди заслали його дружину Раїсу, його запроторили до Уральського концтабору. Приїхавши сюди, у вільний світ, — продовжувала Н. Світлична, „його й далі не покидає думка якнайбільше творити, та й, за давнім порядком, включитися у громадську працю. Бож тут сумління Руденка, як письменника, не дозволяє припинити громадської праці, оскільки в Україні продовжується діяльність. Адже відо-

(Закінчення на стор. 5)

ВИСТАВКА О. ХИЛЯКА

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштовує у неділю, 8-го травня ц.р., о год. 1-ій по полудні в приміщеннях галерії 136 Друга авеню, виставку картин Олександра Хиляка п.н. „Українські церкви — пам'ятка тисячолітньої християнської духовости і культури". Виставка буде відкрита в будні від год. 6-ої до 8-ої вечора та триватиме до 11-го травня ц.р.

У СВІТІ

ГОЛОВНЕ КОМАНДУВАННЯ ізраїльської армії наказало ввести до південної частини Ливану військові з'єднання у пошуках за випадовими гніздами Палестинської Визвольної Організації, яка відгрожується серйозною відплатою проти Ізраїля за вбивство заступника Ясіра Арафата і керівника парамілітарних частин ПВО Халіля ель-Вазіра, застреленого правдоподібно членами ізраїльської розвідки в Тунісі. Крім того палестинці тільки на протязі одного тижня пробували продістатися до Ізраїля з Ливану тому ізраїльський уряд вважає ці мілітарні протизаходи конечнітю. Старшина ізраїльської армії заперечив раніші інформації, що на території Ливану перебуває під теперішню пору понад 2,000 вояків і тяжкий військовий виряд, включно з танками, кажучи, що кореспонденти дуже часто перенаголошують справи у своїх звідомленнях.

СОВЄТСЬКЕ ПРЕСОВЕ Агентство ТАСС і телевізійна програма „Время" повідомили рівночасно про смерть Валерія Лєгасова, який очолював комісію слідства катастрофи на четвертому бльоці нуклеарного реактора в Чорнобилі. Лєгасов помер на 52-му році життя минулого тижня. У повідомленні немає згадки від чого і де помер згаданий совєтський бюрократ. Посмертний некролог підписали генеральний секретар ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов й інші члени Політбюра. Аґентство Ассошієйтед Пресс інформує, що Лєгасов не брав участи в активному житті вже від кількох місяців. Очевидно, у Москві ходять поголоски, що він міг бути поражений нуклеарними відпадками після катастрофи від чого померли, згідно із совєтськими інформаціями, 31 особа, а згідно з інформаціями Ігоря Геращенка, понад 15,000 осіб. ТАСС натякає, що Лєгасов зробив дуже багато для ліквідації наслідків катастрофи. Він був членом Академії Наук СССР і заступником директора Інституту атомової фізики ім. академіка Курчатова.

В АМЕРИЦІ

У ВАШІНҐТОНІ СЕН. ДЖАН ВОРНЕР сказав, що його повідомив секретар Департаменту оборони Френк Карлуччі про те, „що з розгляду відтягнено пропозицію" про вживання човнів прибережної сторожі ЗСА в Перській затоці. Проти цієї Пентагоном запропонованої дії сильно виступали члени Конгресу, уважаючи, що це зменшить контролю над ввозом наркотиків до ЗСА. Не зважаючи на протилежні твердження командира приберsuccessful сторожі та запотребування морської фльоти, деякі члени сенатської комісії були проти цього. Важливі чиновники теперішньої Адміністрації президенета Роналда Регена уважають це дуже неґативним явищем, коли Конгрес почне наказувати військовим частинам якого рода зброю вживати.

З КАНЦЕЛЯРІЇ СЕНАТОРА Джозефа Байдена повідомляють, що він є змушений піддатися другій з черги операції щоби направити ваду в артерії, що постачає кров до мозку. Як і попередньо, ця операція відбудеться у військовій лікарні ім. Волтера Ріда у Вашінґтоні. Дж. Байден, демократичний сенатор з Делавер, є головою сенатської Юридичної комісії, яка вела слідство в справі Ірано-контра афери.

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕҐЕН наказав в суботу, 30-го квітня, з'єднанню американської військової фльоти у Перській затоці обороняти усі торговельні кораблі, зокрема оливні танкери, якщо вони будуть загрожені іранцями. Очевидно, американські кораблі реаґуватимуть тільки у випадку прохання про допомогу і самі не ініціюватимуть зударів з іранськими кораблями чи швидкими човнами, які розсівають у певній частині затоки морські міни і обстрілюють із скорострілів та легких гарматок торговельні кораблі. Наказ Президента ЗСА увійшов в силу від 2-го травня цього року.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Svoboda (201) 434-0237 UNA (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, допучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Місяць травень

Це особливий місяць — для українців і неукраїнців, для істориків, для Церкви і родини. Починається 1-им травня, коли то в усіх демократичних країнах Заходу маршували вулицями мирні маніфестації робітників. Це було робітниче свято, що його достоменно скомпромітували і здискредитували большевики, перетворивши 1-ше травня на поклін величезним портретам большевицьких вождів, розвішених на Червоній площі у Москві, і на демонстрацію збройної сили імперії.

День 3-го травня був і подекуди й тепер є датою, що її звеличують поляки у пам'ять „конституції 3-го травня (мая)", яку схвалив чотирилітній сойм у 1791 році. Та конституція мала ціль рятувати Польщу від загибелі, яку приготовила всевлада польської шляхти. Найважливішою постановою цієї конституції було скасування „ліберум вето", яке давало „право" хоч би тільки одному членові сойму уневажнювати кожну його постанову. Але конституція 3-го травня не врятувала Польщі, бо після неї прийшов вже другий і третій її поділ.

День 8-го травня — День Матері — у тому дні треба писати „Матір" з великої літери, бо це звиличання цієї людини, яка в житті кожного і кожної є найдорожчою і найближчою серцю. Є тільки одна мати для кожного і кожної з нас, мати, якій завдячується прихід на світ і якої ніхто не всилі заступити.

Дня 23-го травня 1938 року згинув у Роттердамі полковник Євген Коновалець Осадного Корпусу Січових Стрільців і перший голова ПУН. Большевицький провокатор Валюх (він же Дісімов, Петровіч, Яценко, високий старшина КҐБ, тоді НКВД) передав Євгенову Коновальцеву пуделко з циґарами: це була бомба, яка вибухла в руках Коновальця і розірвала полководця і державного мужа, — одну з найвидатніших постатей новітньої історії України.

Дня 25-го травня 1926 року згинув на розі двох вулиць Парижу Голова Директорії і Головний вождь збройних сил УНР Симон Петлюра, символ української збройної сили і боротьби проти імперіялістичної Московщини. Згинув, як і Коновалець, бо хоч тільки політичний еміґрант, був небезпечний для Москви.

День 30-го травня — це обов'язкове в усіх стейтах Америки нецерковне свято „День Пам'яті", присвячене звеличанню поляглих за волю батьківщини американських вояків. Українці приєднуються до того звеличання не тільки тому, що в між отими поляглими було також багато українців, але й із принципового становища — шанувати тих мужчин і жінок у військових уніформах, які віддали своє життя в обороні своєї країни.

Врешті, протягом цілого травня відбуваються Богослужби у честь Пречистої Діви Марії. Це так звані „маївки", як їх звали в Галичині перед війною. Вони збереглися і у Церкві на поселеннях і це гарна традиція, бо Богородицю Діву почитувало вже й українське козацтво. Відсіль і славетна пісня про Почаївську Божу матір, яка завертала ворожі кулі в сторону ворога.

Кожній із названих дат, кожній із названих подій можна присвячувати не тільки окремі статті, але й твори — і такі твори вже появилися у честь Євгена Коновальця і Симона Петлюри, не тільки апотеозуючого характеру, але й аналітично-наукові, для вивчення правди про ці історичні особи і їхню добу. Є у польській літературі поважні твори істориків-дослідників про „контитуцію 3-го травня (мая)", яку автори тих творів ставлять за приклад протверезіння авторів того акту, яке, проте, прийшло запізно із того приводу постала приказка „Мудрий поляк після шкоди".

Як уже сказано, у цьому місяці, вшановувати будемо близькі нам історичні дати та великі постаті, що згинули в травні, а віруючі вшануватимуть Матір Божу, під опіку якої 950 років тому, віддав Ярослав Мудрий увесь український народ, що сьогодні, враз із 1000-річчям Християнства в Україні, відзначуємо.

В БАРСЕЛЬОНІ НАСТУПИЛО два бомбові вибухи, один у відділі центрального банку, а другий недалеко від першого вибуху. У першому випадку ніхто не був забитий чи поранений, у другому частини бомби, цегла і скло з будинків поранили 16 осіб, двох тяжко. Поліція здогадується, що бомбові замахи виконала група катальонців, які змагаються за самостійність Катальонії.

Микола Бараболяк

ЩЕ ПРО ҐОРБАЧОВСЬКИЙ ФЕНОМЕН

Наша і частина світової преси все ще переповнена ворожбами про коротривалість горбачовської „перебудови", та що цілу цю затію жде та сама доля, яка постигнула реформи Хрущова. Найбільш переконливим аргументом проти успішности „перебудови" вважається те, що вона мусить іти впарі з деякою демократизацією системи, а до цього режим не може ніяк допустити, не наражуючись на самоліквідацію. На мою думку, режим найшовсь у ситуації, де мусить ураховувати і цю небезпеку, іншого бо виходу не має.

У статтейці п. з. „Ґорбачовський феномен" („Свобода", 7 м. м.) звернув я увагу на один важливий фактор, який робить відворот від „перебудови" майже неможливим. Це факт, що в російському підсовєтському суспільстві зайшли такі спонтанні соціяльні переміни, що роблять поворот до сталінізму, чи навіть брежнєвізму – немислимим. Нині хочемо видвигнути інший фактор для обґрунтування погляду, що Москві просто нема вороття від „перебудови" чи вона понутру Лігачову і іншим „старорежимникам", чи ні. А що не може бути „перебудови" без спроквола втискаючої хоч якоїсь анемічної демократизації, то в тому криються деякі позитивні перспективи в нашу користь. Діло тільки в тому, щоб ми враховували ці можливості і зуміли їх в нашу користь своєчасно використати. Маю на думці розумні й цілеспрямовані заходи з-поза кордону.

Усі погоджуються в цьому, що режим „перебудови" приневолив жалюгідний стан їхньої економіки, хоч дехто підносив думку, що ця нікудишня совєтська економіка пережила й важчі проби і режим утримався; мовляв удержався після знищення Другою світовою війною, витримає і тепер. Приневолять населення затиснути тісніше пояс і вийдуть з кризи. Так говорять оптимісти (чи песимісти?), які впевняють, що істотних змін у системі не буде. А в сімдесятих та вісімдесятих роках зайшло щось, що перевернуло до гори коренем дотеперішні преміси і висновки: нечуваний досі розвиток у технології. Коли мова про вагу західньої, а головно американської технології, то мається на тямці, звичайно, в першій мірі, розвиток технології у ділянці зброєнь, а зокрема совєтську ревеpenínsula перед „підзоряною зброєю". То правда. Але ще більший респект має Москва і більшу революцію в ментальності володарів Кремля спричинив нечуваний досі вплив „сіліконового чіпа" на перебудову цілого життя у світі.

Насправді не тільки на світову економічну систему, але й на совєтську, вплинув вирішально „дурний чіп". Чому дурний? Бо в тому сенсі знав я той термін від дитинства. Не чували й ви цей епітет — „ти дурний чопе", коли дітвак зробив щось не те, що годиться. А той „чіп" не такий то дурний. Не відаю чи існує наш термін на американське silicone chip. А це насправді мудра й штудерна штука. Це сконденизовані електронічні транзистори на маленькому кусочку сілікону. Такий „чіп" величини нігтя може втягнути в себе понад 100,000 інформацій, чи інструкцій. Він має змогу робити сотки мільйонів математичних операцій протягом секунди. Ця „тьохніка" показалась для совєтів вповні нищівною, бо засудила їхню економіку на цілковите знидіння.

Силікований „чіп" не тільки запам'ятовує інструкції, але теж логічно їх „обробляє". Це уможливило розвиток у діянні сателітів, в біотехніці та генетиці, в медицині, та інших ділянках науки, але, що найголовніше, спричинило те, що світ став нині насправді „великим селом" у розумінні МекЛюгена. Він створив світову економіку започаткував світову монетарну систему, світову торгівлю на місце окремих-національних. Компютори причинились до того, що такі в засаді бідні в національні ресурси держави, як Японія, стали економічними потугами, а такі бідолахи, як Південна Корея, Тайван, Гонк-Конг, ці „жаби" у світовому маштабі, підставляють нині ноги, де кують коні! Самопевний і бундючний американський робітник не хоче погодитись з цією новою дійсністю, юнії натискають на Конґрес встановляти закони, які обмежували б конкуренцію імпортів з країн, де робітник дешевий, (як остання реформа торговельних законів, за який іде боротьба між Конґресом а Президентом), але те все безнадійне ввиду уміжнароднення економіки.

Китай второпав скоріше, як совєти, що йому годі далі жити поза рамками світової економіки, і намагається, якмога скоро надігнати втрачений в ізоляції від світового ринку час. Розуміють цю проблему і керманичі Кремля. А ще краще сприйняло цю нову дійсність, спричинену розвитком електричних засобів, рабське населення підсовєтської системи. Воно вимагає нині не тільки джінсів, але й інших благ Заходу. Кремль зрозумів урешті, що совєтській системі не втримати на дальшу мету совєтський економічний ізолятор, що конечно, відкрити двері і приєднатись до світового ринку, або задушитись у трійлі ідеології. Їм треба впровадити карбованець на арену світової монетарної системи, конечно піднести рівень якости товарів, які продукують, щоб був на світовому ринку попит на карбованці, щоб карбованець нотувався на міжнародній біржі, як єна, чи німецька марка.

„Чіп" зробив революцію у світі. Ця революція досягла і Москву. Лідери Кремля виломлюються спроквола з-під гіпнози ідеології. Пробудження прикре, як з кожної наркози. Система переживає судороги розчарування, але лідери Кремля досить інтеліґентні, щоб зрозуміти, що „перебудова" це конечність і повороту до старого нема! У Кремлі йдеться нині тільки про темпо змін. На Заході преса роздуває конфлікти між Ґорбачовом і Лігачовом і пророчить поворот до сталінізму й інші теревені. Не второпають, що і Ґорбачов і його противники сперечаються, бо курація „перебудовою" дуже неприємна і боляча, але вона єдина, щоб утримати російську імперію — а це їхнє спільне завдання!

Володимир Штурма

Гласність і перебудова

„Гласність, гласність, — всюди кажуть, і перебудова!"
І уже є ті, що вірять діям Ґорбачова.
Може гасла горбачовські і звучать прекрасно,
Та про справжні результати говорить завчасно.
Бо не встигла тая гласність ще узутись в капці, —
Як дивись — товариш Єльцін вже дістав по шапці.
Хтось почав редагувати „Гласність, перестройку",
Та йому, сконфіскувавши, КҐБ дав „двойку".
То ж, здавалось би, журнал той в дусі Ґорбачова,
Відказать йому недобре у свободі слова?!
„Гласність, гласність, перестройка" — непоганий захід
Обдурити, обманути наш наївний Захід.
Ми, мовляв, вже інші люди, робимо реформи!
Ми відходимо від Маркса і його плятформи...
Ми багато вже зробили, а ще більш покажем,
Ми вже мало віримо в ізми, хоч те не кажем.
Подивіться, — ми приватний ресторан вже маєм,
Передачу „Мистер Раджерс" по Ті-Ві пускаєм...
Ми не судимо нікого вже за анекдоти,
В нас вже тисячі трудящих ходять без роботи.
І так далі, і так далі, і тому подібне...
Всі реформи Ґорбачова — щось пусте і дрібне.
Всі вони немов ті цяцьки-іграшки-перлинки,
Що, хоч висять на ялинці, — не ростуть з ялинки...
Все це штучне, тимчасове, зовнішнє, ми знаєм:
Все це роблять, щоб не лізти ззаду за Китаєм,
Щоб Угорщину якось трохи хоч догнати.
Неіснуючу свободу світу показати.
Балачок про ті реформи всюди є багато:
Всі ті цяцьки знімуть, зв'яжуть, як скінчиться свято!
Я повірю у реформи при одній умові:
Ліквідуйте рану, друзі, — і не буде крови!
Попрощайтесь з комунізмом — і в темряві неба
Зорі щастя всім засяють — і реформ не треба!
Сам Христос сказав цю фразу — цю життя основу:
„Мусиш, бідний Никодиме, народитись знову!"

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО МАЙБУТНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ РОДИНИ

Дозвольте мені докинути декілька завваг до статті ред. О. Кузьмович п. н. „Без доброї родини не може існувати ані громада, ані Церква" („Свобода" ч. 49 з 15-го березня, 1988 року).

Як учитель Школи Українознавства в Дітройті, а також колишній виховник у Пласті в Огайо, все був я зацікавлений проблемами нашої молоді. Вже декілька років слідкую і подивляю подиву гідну діяльність д-ра Мирона Куропася в роз'яснюванні української релігійної, політичної і культурної окремішности серед молодого покоління, від якого залежатиме дальше існування української діяспори у вільному світі, а перш за все тут, в Америці.

На жаль, як і твердить д-р Куропась, у наших церквах у більших скупченнях, таки дуже мало видно української молоді і молодих подруж з дітьми і це з року в рік погіршується. Отже праця д-ра Куропася спільно з дружиною, чи в організуванні семінарів, чи у формі рефератів про Україну і Українську Католицьку Церкву, чи також через свої особисті широкі зв'язки з американським політичним світом, чи хоч би через свою колишню відповідальну позицію, як асистент президента Америки в етнічних справах, давали і дальше дають великий вклад для нашої національної справи та, найважніше краще зрозуміння серед української молоді.

Отже, продовжуйте свою велику працю д-ре Куропась.

Юрій Б. Любінський

Дрейтон Плейнс, Миш.

Анна Білик

УКРАЇНСЬКОМУ ДИТЯЧОМУ САДКОВІ 40 РОКІВ

Українська газета „Нове життя", що виходить у Чехо-Словаччині у місті Пряшеві опублікувала у своєму 92-му номері з 26-го лютого нинішнього року статтю Зозуляка під назвою „Щоб продовжували його традиції". У статті йдеться про український садок у Пряшеві, який недавно відсвяткував своє 40-річчя. З цієї нагоди автор статті згадує історію заснування й перші труднощі цієї установи для найменших. Він вказує на те, що сьогодні дитячий садок має власний будинок, кваліфіковані досвідчені виховательки, які доглядають за 50-ма дітьми. Автор статті твердить, що в садку „в дітях формуються не тільки добрі риси характеру, моральне чуття, навички правильної поведінки, але й дістають перші основи української літературної мови, плекають в них любов до рідної мови, тут зароджується їх національна свідомість".

Місто Пряшів нараховує понад 100,000 мешканців, серед яких живуть тисячі українців. Тут знаходяться українські редакції журналів та газети, видавництво, Український народний театр та професійний ансамбль, українське радіо, Культурний союз українських трудящих, українська гімназія, катедра української мови, українські церковні установи. Отже, щодо кількости української людности у Пряшеві, то за нормальних умов одного дитячого садка було мало. Та автор статті скаржиться на те, що навіть в цей садок дають батьки словаки своїх дітей, оскільки є вільні місця. Багато батьків-українців вибирають для своїх дітей дитячі садки ближче хати, щоб не возити через ціле місто дітей у садок з рідною мовою навчання. Зозуляк дуже гостро висловлюється проти таких батьків і бачить причину поведінки „в ментальності українців-русинів Східної Словаччини — вони занадто скоро вміють пристосуватися, зректися свого, асимілюватись зі словацьким населенням".

Звичайно, що в словах Зозуляка багато правди, але він не згадує основної причини, що привела до такої гнучкости характеру. Причину ставлення до рідної мови потрібно шукати в політично-економічному становищі українсько-русинської людности в Східній Словаччині. Українська людність Пряшівщини вже 40 років живе без власного політичного репрезентанта, а мову українську вже давно витіснено з установ в українських селах та містечках. Комуністична партія Словаччини у мовному питанні все звертала свій погляд на „старшого брата" — СССР, а тому 50-мільйонна українська нація залишилась без рідної мови і керівну роль в боротьбі з українською мовою взяла на себе Комуністична партія України на чолі з першим секретарем Щербицьким — витіснивши українську мову насамперед з партійного життя.

Звичайно, про це все знають не тільки словацькі комуністи, але й комуністи українці, які входять до Словацької комуністичної партії. Крім того, навіть ті незначні туристи-українці, яким вдалось побувати в Україні мали змогу переконатись, що в Києві не почуєш української мови, або її рідше чути на вулицях Києва, ніж на вулицях Пряшева. А про дитячі садки з українською мовою в столиці України нема, що й згадувати.

Тому автор статті у газеті „Нове життя" не доказав правди, бо що можуть українські комуністи в Чехо-Словаччині і батьки малих дітей сказати про українську мову, коли комуністи в Україні зрікаються рідної мови і усувають її з життя організації. Виникає лише питання: кого ж ті „представники народу" представляють, який народ вони заступають?!

В ІМ'Я ПРАВДИ

Ми з приємністю прочитали спогад інж. Аполінарія Осадци про сл. п. Ераста Коровицького, який появився в „Свободі" з 29-го січня 1988 року. На жаль, мусимо ствердити, що в спогаді інж. Осадци вкралась неточність, яку хочемо виправити.

Не відповідає правді, що „Гунчаки" (в дійсності Ярослава і Мирон — ми небезіменні) відмовились продати землю церкві. В дійсності ми мали завдаток від д-ра Бояра і тільки після полагодження справи з ним могли ми дати відповідь комітетові.

Полагодивши справи подружньому з д-ром Бояром, ми продали землю церковному комітетові за половину ціни. Не треба було нас ані переконувати, ані читати нам громадські моралі.

Ярослава і Мирон Гунчаки

Василь Ленцик

Завдання української історичної науки

I.

Тема, що її хочемо порушити, є така широка, що про неї можна писати цілі томи. Я, одначе, хочу подати коротко деякі думки і звернути увагу на деякі моменти, які повинні, на мою думку, лягти, в основу нашої праці як істориків українського народу, що були обставинами змушені працювати поза межами Батьківщини, однак не повинні перестати працювати для цієї Батьківщини, яку змушені були залишити.

Нічого революційного не скажу, бо кожному, хто займається наукою, ще й до того історичною, є ясним, що він повинен робити, щоб наша історична наука принесла користь.

Як всяка наука так й історична наука є виявом духового росту даного народу, а коли візьмемо до уваги, що історія, після старої мудрости, є учителькою життя, то ясно які великі завдання стоять перед нами українськими істориками, ще до того в сучасну таку дуже критичну добу життя нашого народу і на рідних землях, так і в розсіянні сущого.

Отже під тим кутом хочу формулювати свої думки. Ми мусимо повести свою працю так, щоб вона ця наша історія була дійсно учителькою життя. Для осягнення нашої цілі, як першу умовину, ставлю нашу здисциплінованість, організацію і координацію праці.

Досі наші історики, можна сказати, працюють доривочно і навіть як вони гуртуються в тому чи іншому науковому товаристві, то навіть на терені даного товариства, ця праця не є плянова. У висліді наш науковий дорібок незначний. А до того, якщо взяти до уваги цілевість, зумовлену потребами нашого народу, то ці результати є незадовільні.

Під сучасну пору існують такі наукові інституції, які займаються дослідами історії, а саме: Наукове Товариство ім. Шевченка з його Історично-Філософічною секцією, Українська Вільна Академія Наук, існує окреме Українське Історичне Товариство, що видає журнал „Український Історик", існує Історія при Філософічному факультеті Українського Вільного Університету. Останніми роками постали катедри Історії України при Гарвардському університеті, при Торонтонському університеті та при Едмонтонському університеті. Також існують два осередки наукової праці в ділянці історичних дослідів в Римі, а це Видавництво ОО Василіян з їхніми Записками чину св. Василія Великого, які досі видали цілий ряд томів документів із Ватиканських Архівів, що відносяться до історії нашої Церкви і народу. В цьому велика заслуга покійного історика-архівара о. Атаназія Великого та його співробітників. Другим важливим осередком став Український Католицький Університет, що його заснував бл. Патріярх і Кардинал Йосиф Сліпий у 1963 році. Блаженніший Кардинал Йосиф сам людина високо вчена, колишній ректор Богословської Академії у Львові, її незрівняний організатор, видавець Праць Греко-Католицької Богословської Академії і Праць Богословського Наукового Товариства і редактор квартальника „Богословії", глибоко розумів потребу науки, хотів, щоб і в центрі католицького світу геній українського духу дав свідоцтво живучости перед своїми, а ще більше перед чужими.

При Українському Католицькому Університеті в Римі видано цілий ряд праць поодиноких вчених та 14 томів документів із ватиканських архівів, які свого часу збирав сам чи при допомозі співробітників Митрополит Андрей Шептицький, а які остаточно видав Кардинал Йосиф. Кардинал Йосиф відновив також квартальник „Богословію", яка теж містить праці з історичною тематикою.

Український Католицький Університет зі своїм центральним положенням, та можливістю користати з великої власної бібліотеки та бібліотек Ватикану, з пребагатими архівами, може дати українській науці велику прислугу. Всі ці названі інституції повинні створити якесь координуюче тіло, щоб пляново провадити наукові історичні досліди і не подвоювати часом цієї самої праці. Навпаки, треба розробляти історичну науку на високому рівні, щоб вона здобувала довір'я і респект серед чужих та була корисною для нашого народу та його науки. Без такої координації ми ще довго будемо губитись в причинках, бо не стане нам інтелектуальних сил, щоб творити щось велике, забракне нам фондів, щоб публікувати щось серйозне чи то в українській мові, чи також з огляду на доступність для чужих вчених, в інших мовах.

Важливою справою нашої історичної науки, це потреба виховання молодого покоління і то в двох напрямах. Перше, щоб пишучи відповідні історичні твори, ми зуміли викликати прив'язання і любов до свого народу в нашого молодого покоління. Живучи серед досить сильного конкуренційного довкілля, наші праці повинні бути на такому рівні, щоб вони викликували позитивні почування прив'язання до свого народу, серед нашої молоді. Ми знаємо скільки то зробили праці: Грушевського, Аркаса, Д. Дорошенка, Крип'якевича, та інших наших істориків, не говорячи вже про великі впливи чужих істориків, що мали вплив на цілі покоління не лише своїх співгромадян, але також чужих.

Черговим завданням українських істориків є подбати, щоб не забракло молодого нарибку українських істориків на еміграції. Цей новий нарибок істориків має стати не лише пересмником нашого покоління, але передати той вогонь української історичної науки дальшим поколінням та стати так само як колись „Історія Русів", стимулом до правди на рідних землях. „Історія Русів", як знаємо, стала надхненням для Тараса Шевченка. „Історія Русів" формувала думки та ідеологію української інтеліґенції і видвигала ідеологію української окремішности та права на самостійне культурно-національне й державно-політичне життя України" („Велика Історія України", Крип'якевича, ст. 595, видання Тиктора). Тому слушно пише про неї Сергій Єфремов: „Любов до рідного краю, автономізм, демократизм, зненависть до всякого поневолення, були прикметами цього блискучого, палко із захватом написаного памфлету. Серед українського громадянства будив він приспану думку про волю рідного краю, він перший виразно поставив ідею державности України, через голови нездатних зрадників та перекинчиків переніс її в пізніші часи. „Історія Русів" була немов пророкуванням про близьке національне відродження України й оправданням його нового письменства, з якого те відродження почалося" (За Крип'якевичем ст. 595).

Так, отже, треба писати історію, щоб вона могла викликати такі почуття, як викликала „Історія Русів". Бо чи ж і нині не будуть актуальними слова, що їх автор „Історії Русів" вкладав в уста Полуботка: „Коли за всяку кров пролиту на землі, впімнеться її рід, то яка помста буде за кров українського народу, пролиту від крови гетьмана Наливайка досьогодні, пролиту великими потоками тільки за те, що він шукав волі й кращого життя на своїй власній землі, й думав думками вродженими всій людскости" (Крип'якевич, там же, ст. 595).

Продовження буде.

Афіші про 1000-річчя...

(Закінчення зі стор. 1)

PHOENIX, ARIZONA

1. Indian & 38th Drive, 2. Bethany House W. 51st Avenue, 3. 24th Street & Washington, 4. McDowell Rd. at Alma School, 5. Camelback at 17th Avenue, 6. Central & Palm Lane, 7. Grant Avenue & 23 Avenue.

LOS ANGELES, CALIFORNIA

1. Alemeda & Main, 2. Avaline & 55th, 3. Broadway & Olympic, 4. Lankershim & St. Fernando, 5. Olive and 14th Street, 6. St. Fernando & 15th Street, 7. Sierra Highway & Sierra Cross, 8. Atlantic & Bell, 9. Eastern Cicelia, 10. Figueroa & Cypress, 11. Mission & Plum, 12. San Antonio & First Street, 13. Anaheim & Frigate, 14. Carson & Halldale, 15. Figueroa & Colden, 16. Manchester & Budlong, 17. Olympic & Stoner.

SAN DIEGO, CALIFORNIA

1. University at 37th St., 2. University at Vermont, 3. El Canjon at Illinois, 4. Washington at Park.

DENVER, COLORADO

Near Ukrainian Catholic Church on Shashonne Avenue.

WILMINGTON, DELAWARE

East side of Philadelphia Pike and Hillcrest.

HARTFORD, CONNECTICUT

1. Holmstead & Sigourney, 2. will be posted 5/20 in Hartford at New Britain City Line.

STRATFORD, CONNECTICUT

No. Main Street near Shelton line.

BRIDGEPORT CONNECTICUT

Honcock Street south of State Street.

TAMPA, FLORIDA

1. 7th Avenue West of 61st Street, 2. 13th Street/South Abamo, 3. Buffalo Avenue East of 24th Street, 4. 9th Street South North of 15th Avenue South, 5. 16th Street South/South 11th Avenue South, 6. Hanes Road/31st Avenue.

ORLANDO, FLORIDA

1. East — West Expressway, 2. Edgewater Drive .4 miles north of State Rd. 423.

MIAMI, FLORIDA

1. NW 29th Street East of NW 14th Avenue, 2. SW 57th Avenue and North of Flagler.

ATLANTA, GEORGIA

Peach Tree Street at North Avenue.

CHICAGO, ILLINOIS

1. Cicero Avenue, Westline & 24 Street, 2. 2nd Street/Northline 150 ft. West of Maskinaw, 3. Armitage Avenue Southline 80 ft. Elston, 4. Ashland Eastline 24 ft. South of Ohio, 5. Belmont Southline 140 West of Leavitt, 6. Central Westline 70 ft. South Bloomingdale, 7. Cicero Avenue Westline 140 ft. North of Town, 8. Elston Eastline 85 ft. North Campbell, 9. Grand Avenue Southline 112 East of Avers, 10. Milwaukee Avenue West 25 ft. South Huron, 11. Nariganselt East 66 ft. North Belmont, 12. Ogden Avenue South 140 West of Western Avenue, 13. Western Eastline 155 South Ohio.

PALATINE, ILLINOIS

West State Road.

GARY, INDIANA

2617 Broadway on East side.

NEW ORLEANS, LOUSIANA

1501 Jefferson Highway.

BALTIMORE, MARYLAND

1. Kane St./South of Eastern Avenue, 2. Belair Rd./South Rose St., 3. Wilkins Avenue/East of Dukeland.

PITTSFIELD, MASSACHUSETTS

At Wahconah at Taconic Industrial Park.

MINNEAPOLIS, MINNESOTA

1. 415 Lowry NE, 2. Central/14th Avenue.

KANSAS CITY, MISSOURI

3400 North Broadway.

RENO, NEVADA

On South Virginia on West line, north of Mt. Rose Street.

BAYONNE, NEW JERSEY

Westside of Kennedy Avenue & 59th Street.

ELIZABETH, NEW JERSEY

600 Spring Street & Rt. # 1 corner of Fairmount.

IRVINGTON, NEW JERSEY

1443 Springfield Avenue opposite Florence Avenue, 782 18th Avenue.

JERSEY CITY, N.J.

1521 Kennedy Blvd. facing north, 1521 Kennedy Blvd. facing South, Palisade Avenue & Hoboken Avenue SW corner.

NEWARK, NEW JERSEY

Eastside 844 McCarter corner Cherry Street.

WEEHAWKEN, NEW JERSEY

1903 Willow Avenue.

WOODRIDGE, NEW JERSEY

North side of Roosevelt Avenue, East of Hazelwood Avenue.

TRENTON, NEW JERSEY new board:

1751 Princeton Avenue.

BROOKLYN, NEW YORK

Williamsburg Bridge & New Street, Brooklyn-Queens Expressway & Penn Street, Atlantic Avenue & Brooklyn Avenue.

BRONX, NEW YORK

East 149th Street & Griffin Road, Webster Avenue & Mosholu Parkway, Major Deegan Expressway & 161st Street.

QUEENS, NEW YORK

Borden Avenue & 21st Street, 21st Street & 47th Road, Skillman Avenue & Queensboro Road, Astoria Blvd. & 95th Street, Queens Blvd. & 68th Street, Rockaway Blvd. & 150th Street, Woodhaven Blvd. & 60th Drive.

MANHATTAN, NEW YORK

Harlem River Extension & 155th Street, Broadway & 204th Street, 35th Street & Dyre Avenue, Westside Highway & West 14th Street, Madison Avenue & 96th Street.

STATEN ISLAND, NEW YORK

Richmond Rd./Beford Avenue

YONKERS, NEW YORK

1. Ashburton Avenue East of Summit, 2. Tuckahoe Rd./W. Grassy Sprain Pkwy, 3. McClean/ opposite Romaine, 4. John & New School Street.

BINGHAMTON, NEW YORK

Main Street & Lester in Johnson City

ROCHESTER, NEW YORK

1. Lylell Avenue/Rutter, 2. West Main & Jefferson, 3. North Windham & University, 4. West Ridge & Mount Read, 5. Rt. 245 at Gorham Line, 6. Rt. 96 West & Manchester, 7. Rt. 14 South & Geneva.

CAMILLUS, SYRACUSE, NEW YORK

1. Rt. # 3 & Mexico Township, 2. Rt. 104 in New Haven Township, 3. West Cayuga between First & Second Street, 4. Rt. 104 SW in Oswego.

NIAGARA, NEW YORK

1. 806 Niagara Street corner of 8th Avenue, 2. 1818 Pine Street.

BUFFALO, NEW YORK

1. 389 Fillmore Avenue, 2. 2199 Elmwood, 3. 2424 South Park Rd.

ELLENVILLE, NEW YORK Rt. 52

CANTON, OHIO

1. Wise eastside of the street 100 feet south of Valleyview, facing south, 2. So. Cleveland westside of street, 400 feet south of 9th facing south.

CLEVELAND, OHIO

1. West Shore Way at West 54th St., 2. St. Clair at Woodworth, 3. Miles at East 142 Street, 4. Lorraine at West 139th St., 5. East 131st St. at Gy Street, 6. East 14th St. at Carnegie, 7. Velaire at West 107th St.

PARMA, OHIO

1. Detroit at Ridgewood, 2. State Road area of Ukrainian Cathedral.

YOUNGSTOWN, OHIO

769 N. Meridian Road.

CINCINNATI, OHIO

1. River Rd., south line, 955 west of Thorton, 2. Wooster, North line 3 miles east of Newtown.

TOLEDO, OHIO

1. Lagrange south of Detroit, 2. Lagrange SW corner Champlaine.

OKLAHOMA CITY, OKLAHOMA

1021 N. Western facing north

PHILADELPHIA, PENNSYLVANIA

1. 5th Street & Oxford, 2. Woodhaven w/o Roosevelt Blvd., 3. 1721 N. 2nd Street, 4. Essington w/o Saville, Chester, 5. 301 E. Allegheny Avenue

SCRANTON, PENNSYLVANIA

8th Avenue/Westside

WILKES BARRE, PENNSYLVANIA

Route # 315 (Zayre's)

POTTSBURGH, PENNSYLVANIA

1. Birmingham Bridge, 2. Allegheny River Blvd at Shades, 3. Liberty Avenue at So. Winebiddle Run Blvd., 4. West 7th Avenue at 8th Avenue, 5. Rt. 51 near New England Rd.

ALLENTOWN, BETHLEHEM, EASTON PENNSYLVANIA

1. 666 Northampton Street, 2. 2411 South 4th Street, 3. 1501 Hanover Avenue, 4. 362 Gordon Street.

READING, PENNSYLVANIA

Westshore Drive.

ALTOONA, PENNSYLVANIA

Rt. 764 at West 6th Avenue.

DALLAS/FT. WORTH, TEXAS

South Freeway on West line, 360 ft. north of Palford facing north IN FT WORTH

HOUSTON, TEXAS

1. Airline at Nicar, 2. Katy Freeway at Witte, 3. Telephone at Griggs, 4. West Park at Fondren.

SALT LAKE CITY, UTAH

1792 South State Street

NORFOLK, VIRGINIA

1251 East Virginia Beach Blvd.

RICHMOND, VIRGINIA

1. Main & 20th Street, 2. 1624 Hamilton, and 3 near th Ukrainian Catholic Church.

SEATTLE, WASHINGTON

1. First Avenue South South Spokane St. (Red Gross), 2. East Mariginal Way South South 107th St. (KJR Radio), 3. Aurora Avenue North and No. 84th St. (US Dept of Housing). 4. Aurora Avenue No. and No. 130th St. (Bathhouse Theater). 5. Leary Way NW & 15th Avenue NW (US Dept., Housing)

MILWAUKEE, WISCONSIN

1. National Avenue 9th Street, 2. 6th Street & Scott.

ФУНДАЦІЯ ПРИЯТЕЛІВ ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ, ІНК.

проголошує з вдячністю 4-ий Список ВШ. Жертводавців на вільний від оподаткування — Мільйоновий

„ВІЧНИЙ ФОНД ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ" за час від 1-го березня 1987 до 30-го квітня 1988.

НЮ ДЖЕРЗІ

Український Народний Союз, Джерзі Сити	10.000.00
о. протоєрей Желехівський Богдан і Надія (через НТШ у Вашінґтоні)	1.020.00
Д-р Филипчак Борис і Ірина	1.000.00
Д-р Бачинський Олег	500.00
Кравчук Богдан, Анна і Мирон (у пам'ять незабудніх рідних Ольги зі Стефанових та Петра Савицький)	500.00
Кредитівка Джерзі Сити	500.00
Коренець Ганка (у пам'ять Дениса Коренця — історика, дійсного члена НТШ і співосновника кооперативного руху в Україні та Ольги Добрянської-Коренець — громадської діячки і письменниці — дочка Ганка. (Разом 500.00)	300.00
Даниленко Іван і Наталія	250.00
Олесницький Любодар	200.00
Олесницький Остап і Слава	175.00
У пам'ять сестри Ольги з Чайківських Кливак-Горечої, що померла 26 червня 1987 в Торонто — брат Богдан Чайківський з дружиною, з доньками Дарією Боудана і Мелясею Куделя з родинами	150.00
Інж. Волчук Роман	100.00
Мґр Гладка Ірена	100.00
Проф. Дзедзик Андрій (замість квітів на могилу мойого товариша з Головної Ґімназії у Львові о. Йосифа Лукасевича)	100.00
Інж. Дячук Володимир і Уляна	100.00
Д-р Кознарська Марія	100.00
Д-р Кравчук Роман	100.00
Олесницький Юрій з нагоди переходу в пенсійний стан	100.00
Тарнавський Юрій і Уляна	100.00
Мґр Онишкевич Ілля	95.00
Мґр. Баранецький Володимир і Христина	50.00
Гнатейко Мирон і Ольга у пам'ять сл.п. Ольги Кливак-Горечої	50.00
Д-р Граб Роман	50.00
Д-р Кознарська Марія у пам'ять сл.п. Ольги Кливак-Горечої	50.00
Костюк Галина	50.00
Мрипоцька Люба	50.00
Муссаковська Ольга	50.00
Інж. Чипак Ярослав і Ольга	50.00
Бурак Мирон і Зиновія	25.00
Мґр. Гнатик Володимир і Ольга	25.00
Гук Стефан	25.00
Долинська Ляриса	25.00
Кашніца Вілліям і Марта	25.00
Кредитова Кооператива, Нюарк	25.00
Кузьма Григорій і Ірена	25.00
Д-р Ратич Олег і д-р Іванна	25.00
Демидович Христина	20.00
Гординська Марія	20.00
Кравчук Микола	20.00
Мандюк Володимир і Микола	20.00
Інж. Букачевський Ярослав і Ярослава	15.00
о. Селепина Артем і Олександра	15.00
Жеребецький Богдан і Ярослава	10.00
Пилипчак М.	5.00

ФЛЬОРИДА

Бардахівський Олекса і Іван	1.000.00
Горбова Евгенія	1.000.00
Трач Любомир і Ірена (у пам'ять батька Володимира Трача, у п'яту річницю його смерти)	1.000.00
Шеврон-Інк. дорівнювальний фонд до пожертви Михайла Ковальчука	1.000.00
Прокопишин Юрій і Ірена	750.00
Черевко Василь і Гедвіґ	600.00
Релігійно-Культурний Осередок св. Андрія	500.00
Вертипорох Юлія	450.00
Петрина Василь і Евгенія	250.00
Когут Іван і Йоганна	200.00
Куриляк Михайло і Анна	200.00
Сольчаник Богдан і Стефанія	200.00
Шморгун Іван і Інґа	200.00
Д-р Гуцуляк Василь і Марія	150.00
Лотоцький Іван	150.00
Паньків Василь і Юлія	150.00
Арвін Люся	100.00
Війтович Михайло	100.00
Головід Богдан	100.00
Д-р Гришко Василь і Галина	100.00
Доброноженко Петро і Людмила	100.00
Залінський Мирон	100.00
Кулицький Теодор і Марґарет	100.00
Мазуркевич Осипа	100.00
Михаленко Осипа	100.00
Повх Мирослава	100.00
Похмурський Богдан	100.00
Филипович Евген і Ольга	100.00
Фрит М.Л. і Ольга	100.00
Цегельська Стефанія	100.00

По 50.00 дол.: — Бараболяк Алла, Богдан Лідія, Волошенюк-Копистянська Лариса, Задойний Микола, Мартинів Галина, Солчаник Мирослав, Шараневич Наталія.
По 25.00 дол.: Біловус Йосиф, Бульба Ольга, Микитка Соня, Пестик Віра, Рій Михайло і Марія.
По 20.00 дол.: — Жмуркевич Мирон і Клементина.
По 10.00 дол.: — Чепак Анна.

МАССАЧУСЕТС

Кредитова Кооператива — Бостон	1.000.00
Шеґрин Яків	1.000.00
Сідлярчук Степан	775.00
Гайда Михайло і Евфрозина	500.00
Головатий Степан і Христина	500.00
Відсотки від пожертв у Бостоні	345.00
Д-р Миколаєвич Роман	305.00
Дяк Володимир і Ляриса	250.00
Гайда Михайло і Евфрозина (у пам'ять Покійного нашого Професора д-ра Івана Олексишина)	100.00
СУА — 79 Відділ у Бостоні	100.00

ПЕНСИЛЬВАНІЯ

Куземська Марія у світлу пам'ять брата бл.п. Степана Бриндзея	1.000.00
Татунчак Юліян Володимир — зі спадку	1.000.00
Гевриk Тит і Софія	750.00
Крижанівський Юліян і Лідія	250.00
Шуст Ігор і Дарія	250.00
Вомпель Роман	125.00
Українська Щадниця — Філядельфія	100.00
Товариство Українських Інженерів	75.00
Островський Володимир і Мирослава	25.00
Пушкар інж. Стефанія і д-р Володимир	25.00
Інж. Тимяк Сидір — Михайло і Марія	25.00
Шумська Марія	25.00
Пушкар Лев і Стефанія	20.00
Дзівак Іван і Анна	10.00
Кравців І. Р.	10.00
Розпутько Ольга	10.00
Пластові Курені „Перші Стежі" старші пластунки та сеньйорки відмічують 40 років свого існування і жертвують	1.000.00

ОГАЙО

Паньків Володимир і Юлія	500.00
Вудкевич Іван	350.00
Лаврів Василь і Ерна	300.00
Качала Созонт	50.00
Мартинюк Олена	50.00
Д-р Павлишин Дмитро	50.00
Д-р Музичка Ярослав і Лярісса	25.00
о. Тилявський Іван	20.00
Д-р Мичковський Мирослав	15.00
Волчук Софія	10.00
Пласт — Войнарівці	7.10
Лагола Петро	5.00

Замість квітів на свіжу могилу сл.п. Марти з Колтунюків Герасимович, матері нашого товариша Романа Герасимовича:

По 30.00 дол.: Гнатківський Володимир і Богданна, Н. Й.; Купчинський Юрій і Ірена, Н.Й.
По 25.00 дол.: — Гончаренко Юрій і Марія, Н.Дж.; Козбур Тарас і Оксана, Каліф.; Терлецький Ярослав і Аріядна, Каліф.; Шарко Мирон, Па.; Шепарович Зенон і Ірена, Флор.; Ференцевич Юрій і Христина, Н.Дж.

КАЛІФОРНІЯ

Мулак-Яцківський Аркадій	500.00
Порайко Осип і Стефа	500.00
Мґр. Гамерський Богдан і Гілія	100.00
Хейс Валентин і Олена	50.00
Іськів Марія	20.00
Костирко Микола	10.00

У пам'ять д-ра Омеляна Дерія, Балтимор, Мериленд:

Кредитова Кооператива, Балтимор	100.00
о. Булавка Анатоль і Марія	50.00
Ганас Володимир	30.00
Романовська Наталія	30.00
Кохановська-Пісецька Олена	25.00
Д-р Лемішка Андрій і Лідія	25.00
Палійчук Василь і Оксана	25.00
Самутин Анна	25.00
Бендюк Олег	20.00
Зелінський Юрій	20.00
Зелінська Раїса	20.00
Зінкевич Осип і Надія	20.00
Калиновська Оксана	20.00
Корж Василь і Ольга	20.00
Самолук Остап	20.00
Стельмах Остап і Анна	20.00

По 10.00 дол.: — Бохно Михайло; Мудрий Петро і Галина; Поліщук Анна; Совган Ярослава; Стельмах Роман; Чорнодольська Дарія; Чумак Лідія; Шавяк Ярослав і Лідія.
По 5.00 дол.: — Добродій Микола; Кондратенко Микола; Ягниш Олекса.

МЕРИЛЕНД

Шморгун Іван і Інґа	200.00
Інж. Раковський Мирослав і Олена	30.00
Коропецький М. і Оксана	25.00

НЮ ЙОРК

Д-р Ценко Микола	1.000.00
Душенко Степан і Ольга	865.00
Інж. Пінковський Нестор	500.00
Кредитова Кооператива, Рочестер	250.00
Д-р Прокоп Мирослав і Люба	200.00
Домбчевська Анна (у пам'ять мого чоловіка д-р Інярій Домбчевський на Вічний Фонд ЕУ.)	100.00
Лаврівська Ірена	100.00
Д-р Осінчук Роман	100.00
Паньків Стефан	100.00
Православна Кредитова Кооператива, Ню Йорк	100.00
Інж. Галів Микола і Люба З.	25.00
Тупицький Володимир	20.00
Н.Н.	15.00

МИШИҐЕН

Андрусяк Марія (Різдвяний подарунок у пам'ять мужа бл.п. д-ра Іллі Андрусяка)	2.000.00
Дивіденди з зачиненого конта ЕУ в Кредитівці у Воррен	302.54
Марчак Роман	100.00
Тхір Василь	50.00
Кульчицька Фалина	25.00
Д-р Слюсарчук Атанас	25.00
Цап Михайло	10.00

РІЗНЕ

Пилипюк Анна, ІЛ.	100.00
Д-р Юрій Процик і д-р Марія Клодиницька-Процик, ІЛ.	50.00
Ґула Петро, ІЛ.	25.00
Кодельська Марія, Гаваї	250.00
Гайда Ігор і Рома, Конн.	20.00
Процик Стефан, Вірдж.	20.00

Щиро дякуємо ВШ. Жертводавцям за датки і збірку Мільйонового Фонду продовжуємо далі. Просимо вирівнювати Ваші зобов'язання і вплачувати нові дотації.

Назву Фундації можна скорочувати: Foundation F.E.U.

THE FOUNDATION OF FRIENDS
OF THE ENCYCLOPEDIA
OF UKRAINE INC.
6 Nebraska Drive, Matawan, N.J. 07747

З нагоди 80-тиліття творця Фундації Енциклопедії України д-ра Атанаса Фіґоля бажаємо йому здоров'я, енергії, Божих Ласк та дальших успіхів у його преважливій праці.

Президія

Мґр. Володимир Баранецький — голова
Д-р Володимир Пушкар — касир

Слава Олесницька — секретар

КОМІТЕТ ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРИЩЕННЯ РУСИ-УКРАЇНИ
ГАРВАРДСЬКИЙ ПРОЄКТ, ПІД ПРОТЕКТОРАТОМ СКВУ

щиро дякує нижче названим особам і установам за грошеві пожертви на реалізацію Гарвардського Проєкту в тисячоліття хрищення Руси-України:

Список ч.: 18

$50,000 — Український Народний Союз (на Тритомник).
$25,000 - Д-р Андрій Гаєцький (на том Гарвардського Проєкту).
$11,000 — Фундація родини Стецьковичів.
$2,000 — Петро і Катерина Земські.
По $1,000 — Віра Дейчаківська, Ольга і Мирон Гнатейко*, Юрій Б. Маренін*, Пилип Місьонг*, Лідія Одежинська, д-р Володимир Онуферко, Юрій Руб*, Тереса і Федір Симовинські, Ярина Турко-Бодрок (на серію перекладів), Володимир Цибрівський, Степан і Христина Чорпіта*.
$800 — д-р Роман і Марія Борковські.
По $500 — Еміліян і Ліна Басюки*, Іван і Юлія Головачук, Богдан і Евгенія Кавчак, д-р Юрій і Таня Кузич, Марія Мороз-Сочак, д-р Ярослав і Лариса Музичка, Осередок СУМА у Йонкерсі, Ярослав Сидір, Володимир і Богданна Сліж, Теодор і Любов Стельмах, д-р Степан і Тамара Тимків, Українське Патріярхальне Товариство — Відділ Ню Йорк, Вячеслав Цетенко*, Софія Щуровська, д-р Михайло й Іванна Яцухи, $400 — д-р Олександер і Зеновія Серафин*; $375 — Анна Пилипюк; $365 — Вільям Бурда з дружиною; по $350 — Василь і Павлина Камінські, Пилип Максимонько*; д-р Олександер Стрільбицький; по $300 — Уляна і Володимир Дячуки, Мирослав Прокоп, Зенон П. Чорній*, Петро Шиприкевич.
По $250 — Дмитро і Люба Баськи, д-р Роман Дачкевич, Іван Палій, Микола і Марта Стецьків, Михайло й Оксана Тарапацькі, Евген і Оксана Фарійон; $225 — Уляна Глинська*; по $200 — Степан Білий*, Теодозія Брикович, Стефан Газен*; Іван і Марія Галій, Ігор Гуменюк, Адріян і Лариса Допинські, І. Н. Кунинський*, Іван Колін, Ігор Козак*, Олександер Копчак*, Сильвестер і Катерина Костик; інж. Іван Макарець (на покриття коштів конференції в Равенні), Ігор Мельникович*, Ореста Федуняк*, Ірена О. Цюняк, Стефанія Шипула; по $150 — Дарія і Ігор Лисі*, Омелян Суховерський.
По $100 — Олександра Волошин, Оксана Волчук, Микола Дякун*, Теодор і Ева Грицик, Григорій і Анна Ґіна, Петро й Анна Зеліско, д-р Богдан і Наталія Коваль, Володимир Когутяк (на конференцію в Равенні), Ярослав Кравчук, Богдан і Оксана Кузишини, Петро Кулинич, Роман і Юліянна Мазяк, Василь Марущак, Петро Новак, В. і У. Оренчуки, Стефан Паньків, Богдан і Марія Поритко, проф. Омелян Пріцак (не принятий гонорар за виступ на бенкеті в Дітройті), д-р Мирослав і Люба Прокоп, Олександер і Ірена Процик, Стефан і Ольга Рудик, Богдан Саєвич, Марія Стефанів, Сидір Тимяк*, Степан Тисовський, УККА — Відділ Кензас Ситі, Іван і Катерина Фаріон, Евген і Аїда Федоренко, д-р Андрій і Рената Шаран-Олеарчик, Павло Шипо, д-р Олександра Школьник, Н. Н., $75 — Український Спортовий Клюб в Елізабет, Н. Дж.
По $50 — Володимир Бакад, Микола Барицький, Тарас і Марія Борковські, Стефан і Ірена Ждан, Ірена Пашесник, д-р Василь і Марія Палідвори, Орест Попович, Марта Проценська-Флянері (з нагоди 50-літнього Ювілею тети і вуйка, Івана і Наталки Базарків), Олег і Дарія Савків, Христина Спольська і Томас Уззелі, д-р Галина Скорецька, Іван і Богданна Фрайдер; $45 — Пилип і Станислава Гайди; по $40 — Анна і Христина Левак, Роман Левицький, Зенон Мягкий, В. Островські; по $30 — Микола й Оксана Коропецькі, Іван і Діяна Пелеш.
По $25 — Люба Артимишин, Йосиф Бочей*, Пилип і Евгенія Вотерс, Марія і Юрій Гейзлер, Юлія Д. Ґеча, Олександер Дебрин, Уляна і Джеймс Закаляк, Анна Зирук, Галина Касприк*, Дмитро Ласевич, Зенон Легедза, Василь Позницький, Філярет Лукіянович, Олександер Михалюк, Михайло Попик, Марія Прес, Атанас і Зірка Слюсарчук, Матей Д. Стремба, Степан і Анна Феденко, Орест і Любомира Чапельські; по $20 — Марія Білозор, Ярослав і Стефанія Дуб, Богдан С. Гіщинський, Петро і Віра Гнатюк, Роман і Аніса Ковальчуки, Микола Кулак; по $15 — А. Гомішак, Дарія і Марта Наконечна; $12 — Юліян Бачинський*; по $10 — Віктор і Надя Вінич, Стефан і Анна Ґаллік, Іван Даше, Павло і Лей Дорок, Олександер Смаляк, Юрій Щербак; $5 — Микола Децький, Н. Н.

СПИСКИ ПООДИНОКИХ ВІДДІЛІВ КТХРУ-ГП:

Балтимор, МД

По $500 — Оксана Когут, д-р Микола й Ірена Когут, Олександер і Ірена Траска; $150 — Тарас і Таня Хархаліс.
$100 — Семен і Софія Михайлишин; по $50 — Роман Михайлишин, Андрій і Марія Чорні.
(Переслав п. Семен Михайлишин)
В пам'ять сл. п. д-ра Омеляна Дерія: Кредитова Кооператива „Самопоміч" — $100; Т-во „Самопоміч", „Самопоміч" Упр. дому — по $50; Семен і Софія Михайлишин — $25; Марія Мулькевич, Михайло і Марія Хома — по $20; Петро і Галина Мудрі, Анна Притула, Остап Садовий — по $10; Дмитро Шевченко — $5.
(Переслав п. Евген Снігура)

Баффало, Н.Й.

$1000 — Дебора Пивоварник.
По $500 — Альберт і Христина Бровн, Михайло і Теодозія Депутат, Роман Конотопський*, Константин Звіринський, Валентіна Пушкелин, Броніслав і Наталія Пруць.
По $250 — Оксана Бережницька, Корнель Дзюба з дружиною; $150 — Ігор і Ольга Чмола*.
По $100 — Онуфрій Білоголовський, Роман Войчак з дружиною*, Марія Гнатик, Андрій і Зорянна Кілко, Й. Е. Литвин, Теодор і Ольга Ловні (у світлу пам'ять Івана Іскала й Івана Пікаса), Наталка Пивоварник, Михайло і Роза Проценко, Володимир і Оксана Чутко, о. Маріян Струк; $80 — Ярослав Гулик; $75 — п-во Коцай.
По $50 — Михайло й Ірена Вокер, Зенон і Ксеня Депутат, Зенон і Ярослава Дергак, Михайло Грубяк, Олександер Кулик, д-р Борис Лоза, Василь Мельник, Микита Осташук з дружиною, Мирослав і Лариса Самотовки, Зеновій Сеник*, Ukrainian American Civic Center; $30 — Катерина Масло.
По $25 — Петро Гараус, Мирослав Заньків, Степан і Людмила Коритко, Юліян і Ірена Косовські, Анна Ґач, Анна Купчак, Ореста Перейма; по $20 — Василь Бурда (у пам'ять Івана Іскала), Василь і Надія-Лаврів, Зеновія Мосійчук, Роман Касрик; по $10 — Едвард Рокіский, Мирон Сенів.
(Переслав д-р Семен Дорощак)

Вашінгтон, Д. К.:

$1000 — Марта Перейма.
По $500 — Микола й Антонія Базилюк, Юрій і Ірена Дейчаківські, інж. Степан і Люба Процик, Лариса і Дон Фонтани.
По $250 — Константин і Тереса Бень, Ларій і Донна Калин, Стефан і Любомира Рапаві; $225 — Андрій і Марта Мостович*; по $200 — Евген і Анізія Ґіль, д-р Зенон Держко, д-р Зенон Когут, Валентина Лімонченко.
По $100 — Богдан і Марта-Жанна Виничок, Юрій і Христина Кіналь, Яромир і Христя Оришкевич, Юрій Саєвич, Патриція і Андрій Філіпов, д-р Ростислав і д-р Марта Хомяк, Володимир і Марлін Шарко.
По $50 — Віталій і Олександра Богданів, Петро Данилюк, Дмитро і Клавдія Корбутяк, Стефан і Юліяна Мансінґ, о. Григорій і Галина Подгурець, Зеновія Хома і Норман Томпсон; $25 — Людмила Мурфі; $10 — Ольга Ленська.
(Переслала п-ні Марта Мостович).

Гартфорд, КТ.:

$400 — Олександер і Анна Пришляк.
$250 — Еміль Мельник, Андрій і Марія Чорняк*; $125 — д-р Григорій і Люба Бурбело, Наталка й Оля Коршенюк.
По $100 — Зіновій і Галя Балабан, о. Дмитро й Ірина Мамчур, Андрій Пришляк*, Анастазія Рочняк*, Олександер і Роза Шендюк.
По $50 — Евген і Ляна Бабій*, Роза Воробель*, Ева Керилейза, Оля Коршенюк-Джонсон, Петро і Гелен Ліцовські, Евген Палига, Галина Стасюк, Павло Тінишин, Андрій і Юлія Федун, Михайло і Катерина Шафран*, Василь і Валентина Тінишин*, Григорій і Оля Якимів*; $40 — Осип і Володимира Теслюки (в пам'ять бл. п. Марії і Сильвестра Демковичів); по $30 — Тереса Ґлух, Павло Перун.
По $25 — Петро й Евгенія Ковальські, Анна Кривоніс, Богдан і Оля Красій, Володимир Кифор, Олександер Панченко, Михайло і Катерина Піґан, Ілля Семчишин; $20 — Михайлина Мороз; $10 — Василь і Надя Федитник.
В пам'ять бл. п. Ольги Пришляк: Петро і Стефанія Пришляк*, Олександер і Анна Пришляк, Андрій і Марта Мостовичі* — $100; Зенон і Гіля Крамарчук, Андрій Пришляк — по $50; Іван і Каролина Чубан — $40; Андрій Рудик, Роман і Анна Сокольські, Осип і Володимир Теслюк — по $30; Мирон і Ірена Ґудз, Ярослава Кукіл*, Іся Пришляк, Володимир і Олімпія Роговські, Роман і Леся Романишин, Іван і Марія Селеман, Евдокія Стельмах, Ірена Чайковська* — по $25; Катерина Зборовська, Олег і Люба Кінах, Теодор і Мирослава Кузьо, Михайло і Стефанія Павлічко, Любомир Рокоцький, Марія Стефанишин — по $20; Тереса Ґлух, Володимир Кифор, Евгенія Сивенька, Софія Тиркало — по $10.
У світлу пам'ять бл. п. Стефанії Балко: Стефан і Володимира Сливоцькі — $1,000; Олександер і Сузанна Балко $300; Ірена і Володимир Балко — $200; д-р Томас і Тамара Гутник Нари — $100; Марія Вава Бачинська, Ярина і Филип Бодрок, Мальвіна Коропей, Орест і Марія Коропей, Я. Б. і Л. М. Коропецькі, Роман і Олександра Луцик, Володимир Теслюк, д-р Михайло й Іванна Яцух — по $50; Андрій Рудик — $30; Ігор і Ірена Коваль, Павло й Анна Крамар*, Олександер і Анна Пришляк, Роман і Корнеля Соболь*, Ірена Чайковська*, Галя Чайковська — по $25; Надя Гафткович, Володимир і Анастазія Мерещак, Роман і Соня Платош, Петро і Стефанія Пришляк, Роман Романишин, Марія Турко — по $20; Віра Захарясевич, Петро й Евгенія Ковальські, Богдан і Іванна Козак, Теодор і Мирослава Кузьо, Володимир і Евдокія Лучкань, Евгенія і Володимир Саляк, Евгенія Сивенька, Евдокія Стельмах, Софія Туркало — по $10; Ольга Стеткевич — $5.
(Списки переслав інж. Андрій Рудик).

Йонкерс, Н. Й.:

По $500 — Микола й Олександра Крумшин, д-р Олег і Любомира Сохан; по $100 — Роман і Олеся Козіцькі, Преско Ріалті, Ростислав і Христя Соневицькі, Богдан і Галина Титла, д-р Роман і Алла Трохимчук; $50 — Христя і Наталя Волинець.
(Переслав голова Відділу д-р Роман Борковський)

Лорейн ОГ:

$200 — Володимир Кульчицький; $100 — Марія Купчинська; по $50 — Осип Дрогомирецький, Евген і Оксана Пакуш; $25 — Степан і Катерина Шуя; по $20 — Володимир Біляк, Микола Бучинський, Омелян Лесюк, Володимир Сілецький; $10 — Ярослав Харанський.
(Переслав Олександер Крайчик).

Нюарк, Н. Дж.:

$1,030 — Володимир і Анастазія Псуй (в пам'ять дорогих родичів Матвія і Катерини Псуй та Ілька й Анни Войчак).
По $1,000 — Настя Бохонок, Іван і Катерина Іванчуки, д-р Любомир і Оксана Кузьмаки, Євген і Ярослава Саламахи.
По $100 — Кость і Гелен Гречак, Осип і Роза Труш; $75 — Никола і Софія Кітвіс; по $50 — Петро і Дарія Біназескі, Марія Канюка.
(Переслав п. Богдан Робак).

Ню Бранзвик — Менвіл, Н. Дж.:

По $500 — д-р Олег і д-р Іванна Ратич* (в пам'ять бл. п. дочки Юліянни Ратич); по $100 — інж. Ярослав і Ярослава Букачевські, Петро і Стефанія Левко, Юрій і Софія Лонишин, Ярослав і Джоді Ринник, інж. Вадим і Марія Яровенко, Іван і Ольга Яцишин; по $50 — Йосиф і Розалія Бакович, Мирон і Іванна Мацьків; по $25 — Тадей і Дороті Ґрозіо, Микола й Елисавета Кузьо, Григорій і Анна Новом, Михайло й Елсі Мостові, Михайло й Олена Банасевич.
У світлу пам'ять бл. п. Василя Оріховського, секретаря Відділу, зложили: Дарія Оріховська — дружина з родиною* — $700; Василь і Марґарета Кець* — $350; Володимир і Параскевія Шпачинські — $100; Орест і Орися Дацьків, Василь і Марта Ільницькі, Ярослав і Юлія Петрух, д-р Богдан Футей — по $50; Стефан і Марія Коханівські, Порфірій і Тамара Панкевич, Орест і Марія Поліщук — по $30; інж. Ярослав і Ярослава Букачевські, інж. Ярослав і Ольга Городецькі, інж. Дамян і Ліда Ґеча, Василь і Анна Пищимуха, Ростислав і Галина Ратич, Емілія Саноцька, Михайло і Марія Слободян, Ігор Шпачинський — по $25; Василь і Марія Боярські, Тимко Бутрей, Мирон і Марія Гатала, Петро Грещук, Василь і Анеля Ґерула, Юлія Денчук, Михайло й Анна Захарко, Казимир і Ганя Ліпінські, Тадей і Стефанія Ліпінські, Анастазія Озимко, Дам'ян і Віра Погорецькі, Любомир й Анна Ратич, Анна Романишин, д-р Юрій і Іванна Солтис, Іван і Ольга Яцишин — по $20; інж. Анатоль і Уляна Вовк, Зеновія Зарицька, Петро й Олена Папроцькі, Ілько і Марія Цьопик — по $10.
(Переслав інж. Дам'ян Ґеча).

Парма, ОГ:

Д-р Микола і Надія Дейчаківські, Ярослав і Анна Кравчук — по $500; Апостольство Молитви при Соборі св. Йосафата — $205; Анна Йосипчук — $25; Анна Гартман, Розалія Мельник, Анна Сокол — по $20; Анна Кравчук, Евдокія Палажій — по $15; Юлія Ванкевич, Анна Йосифів, Катерина Каструнець, Марія Салінґ, Стефанія Сивашик, Стефанія Семчишин, Марія Филипів, Розалія Шийка — по $10; Анна Голод, Катерина Шмаґала — по $5.
(Переслав Ярослав Кравчук).

Рочестер, Н. Й.:

$600 — Іван і Ксеня Лучканич.
По $500 — Михайло Єйна, Т-во Запорожська Січ УНСоюз, Відд. 367; $400 — Анна Грицик*; по $300 — Іванна Блага, Петро і Марія Лещишин; по $200 — Іван Ґалуґа, Микола й Анна Єйна, Олекса Савченко*, Василь і Ірина Семанюк.
По $100 — Роман Левицький, Володимир і Мирослава Приймак, Василь Решітник, Іван і Стефанія Сніженко; по $50 — Любомир і Анна Ґалуґи, Гнат Кобець, Марія Черкавська, Василь і Анна Сохоцькі; по $25 — Анна Блищак, Іван Федунишин.
В пам'ять бл. п. Володимира Гавриляка: Рочестерська Українська Кредитова Спілка — $100; Христина Гавриляк — $75; Богдан Венґльовський, Любомир і Анна Ґалуґи, п-во Мендики, Yonda Marge Computer Solution, Джеймс і Ліз Сидор, Стівен і Ольга Сидор — по $50; Михайло Єйна, Т-во ім. Драгоманова 244-ий Відділ Укранського Братського Союзу — по $30; Василь Білан, Любомир і Люба Білик, Джон і Су Горноф, Володимир і Люба Делькевич, Юлія Димкар, Василь Іванців, Юрій і Нона Кравс, Михайло й Ольга Малинівські, Іван і Наталія Олексин, Володимир і Ірма Пилишенко, Мирон і Ірена Руснак, Ростислав і Татіяна Шутер — по $25; Роман і Мелянія Боднар, Джон Онуфрик Меморіял Пост 1590 Американський Леґіон — по $20; Василь Базюк, Василь Ґереґа з дружиною, Вер Гунсе Димак, Річард Зікарі, Іван Кісель, Марія Крамарчук, п-во Михайло Кубарич, Зенон і Ізабеля Омецінські, Михайло й Анна Парута, Йосиф і Дженет Сабатович, п-во Санаґурські, Мирон і Олена Тицькі — по $10; В. Когут, І. Лехновський, Богдан Рудий, Петро Олійник, В. Харченко — по $5; Н. Н. — $1.
В пам'ять бл. п. Софії Єйни: Михайло Єйна — $100; д-р Татіяна Дідошак — $50; Хор „Сурма" в Рочестері, Н. Й. — $35; Анна Капітан, Евген і Оксана Кулик, Стефан і Ірина Ольшанські — по $30; Анна Кісель, Вільям і Ріта Кісіль, Михайло й Ольга Малинівські, Іван і Наталія Олексин, Михайло і Наталія Слободинські, Анастазія Смеречинська, Петро й Андрій Яріш — по $25; Роман і Галя Білик, Волтер Карб, Марія Крамарчук, Михайло і Дарія Лесів, Михайло і Катерина Лялька, Василь і Савеля Єйна, Володимир і Мирослава Приймак, Теодозій і Галина Пришляк, д-р Роман і Надія Трач, Олена Харамбура, Марія Холєвчук, Богдан і Марія Чопач — по $20; Іван і Анна Боднар, Роман і Люба Домбчевські, Мелянія Дмитрів-Боднар, Тарас і Марія Кахникевич, Марта Крамарчук, Володимир і Ярослава Зелез, Чарлі Мек Намара, Бернард Нолл, Омелян і Марія Омецінські, Зенон і Ізабеля Омецінські, Джей Пандіна, „Провидіння" — Богдан Хомяк, Волтер і Марія Сверида, Стефанія і Леся Телеґа, Богдан і Лідія Хомяк, Володимир Цюга, Ростислав і Татіяна Шутер — по $10; Анна Васьків, Галина Стернюк, Джон Хаят — по $5.
(Списки переслала п-ні Ірина Руснак)

Сиракюси, Н. Й.:

$25,000.00 — д-р Олександер і Ярослава Ґудзяк.
По $1,000 — Теодор Бонтабік, Стефанія Шипула.
$500 — Андрій і Розалія Рочій; по $300 — Зеновій Євчук, Теодор Мельник, Іван Миколаєвич, Роман Шаран.
$250 — Марія і Стефан Заплатинські; по $200 — Петро і Марія Адамовські, Михайло Середович; $150 — Волтер Ревюк.
По $100 — Петро Башуцький, Михайло Бартошик, Фалина Войтович, Андрій Гірняк, Володимир Дмитришин, Анна Домбчевська, д-р Олександер і Ярослава Ґудзяк (замість квітів на могилу бл. п. М. Мудрої, матері о. Л. Мудрого), Святослав Качмар, д-р Святослав і д-р Галина Подюк Клюфаси, Володимир і Анастазія Кравс, Михайло Крзивий, д-р Вільям Кравчук, Михайло Косяк, о. Юрій Лукачик, Василь Матійчин, Іван Пиндус, Марія Тимяк, Евген Тишко, Надія Цвях.
По $50 — Теодор Валюсь, Микола Вовк, д-р Олександер і Ярослава Ґудзяки, Микола Голь, Василь Ґудзеляк, Іван Горбатий, Стефан Кравс, Стефан Купровський, Ольга Старейка, Іван Собльовий; по $10 — Стефан Кохан, Василь Лебід, Павло Маляр.
(Переслала п-ні Фалина Войтович).

Філядельфія, Па.:

$500 — Українська Щадниця у Філядельфії.
По $1,000 — д-р Олекса і д-р Ляриса Біланюк, Богдан і Марія Мізак, Стефан Романко.
По $500 — Борис і Дзвінка Захарчук, д-р Лев і Ірена Кушнір, Володимир і Ірина Медуха, Тамара Стадниченко-Корнелізон, „Тризуб" Українська щадниця, Марта Шиприкевич, Володимир і Олена Шиприкевичі.
По $250 — Микола і Володимира Кавка, Українсько-Американське Т-во Старших Громадян; по $200 — Ольга Вареля, Ольга Левицька, інж. Орест Мартинович.
По $100 — Богдан Доберчак, Марія Гарасим, Ірена Ільницька, Микола Когут, Анна Маґера, Рената М. Шаран Олеарчик, Люба Д. Онуферко (в пам'ять бл. п. д-ра Юрія Таршаківця), Володимир і Марія Сімків, Володимир Стечак, Петро Терпелюк, Марія Харамбура, Болеслав Чайковський, Павло й Анастазія Шандрук, Йосиф Янкевич.
По $50 — інж. Мирон і Славомира Білас, Юрій Е. Дуда, Іван Запряла, Володимир і Стефанія Кебузи, Ярослав Лучанко, Петро й Анна Марчиха, Володимир і Наталія Масюк, Стефан Матвійків, Петро й Анна Пастух, Володимир і Звена Романів (в пам'ять бл. п. Ольги Тимків), В'ячеслав і Анна Роспутько, Петро Франсез, Василь і Софія Циган, Варвара Швед; $40 — Антон Горадчук; $30 — Петро Демків.
По $25 — Юстина Білінська, Йосиф М. Бохей, Наталія Глиннянська Бракаґлія, Ірена Ільницька (в пам'ять бл. п. д-ра Володимира Богоновича), Петро Кіра, Галина Костюк, Дмитро Кулька, Катерина Марків, Михайло і Софія Микієвич, Евген Мілорадович, Дмитро Петрика; по $20 — Мирон Захаріясевич, Михайло Куриляк, Володимир і Марія Луців, Микола Шмотолоха; по $10 — Михайло Елько, Мирослав Гринько, Михайло і Синтія Мацканич, Віктор Маркопольський, М. Романишин, Марія і Михайло Хромяк; по $5 — Боббі й Ольга Веспей, Катерина Гарасим; $1 — Петро Меґик.
(Переслала п-ні Марта Шиприкевич).

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ:

В пам'ять мужа бл. п. д-ра Івана Іванцева: д-р Мирослава Іванців — $2,000.
В пам'ять мужа бл. п. Івана Одежинського, в третю річницю Його смерти: Лідія Одежинська — $1,000.
В пам'ять чоловіка бл. п. Михайла Чипчара: Софія Чипчар — $1,000.
В пам'ять сестри і шваґерки бл. п. д-р Марії Бористен-Ткач: Лідія і д-р Осип Оришкевичі — $1,000.
В пам'ять родичів бл. п. Омеляна й Антоніни Боцонь: Тома Боцонь — $500.
В пам'ять мужа бл. п. Олеся Кратка: Роза Білоус Кратко — $500.
В пам'ять сина бл. п. Івана Сенькова: Стефанія Лазечко — $250.
В пам'ять мами бл. п. Марії Кузьмович-Головінської: проф. Андрій і Мотря Головінські — $250.
В пам'ять Родичів: Зенон і Ґльорія Ґоїв — $200.
В світлу пам'ять шваґра бл. п. о. Йосифа Лукашевича: Ярослава й Омелян Томич — $150.
В пам'ять бл. п. Івана Слободьна: Іван і Марія Сусла — $150.
В пам'ять мужа бл. п. Василя Дідошака: Татяна Дідошак — $100.
В пам'ять брата бл. п. Стефана Бульби: Микола Бульба — $100.
В пам'ять брата мого друга, бл. п. Євгена Пришляка: Дам'ян Кордуба — $100.
Замість квітів на свіжу могилу дорогого друга св. п. Остапа Вербицького: д-р Михайло Максимонько — $100.
В пам'ять дорогого чоловіка і тата, бл. п. Володимира Бачинського: дружина і діти — $100.
Замість квітів на свіжу могилу бл. п. інж. Тараса Грицая: Стефан і Надія Костик — $100.
В пам'ять чоловіка і батька бл. п. Петра Залиби: Ірена Залиба, дружина, і дочка Аня — $100.
Замість квітів на свіжу могилу св. п. о. Йосифа Лукашевича: д-р Володимир і Марія Когутяк — $100; Володимир Сенежак — $25.
В пам'ять мужа бл. п. Михайла Пежанського: Любомира Пежанська — $100.
В пам'ять сл. п. Зеновія Яроша: д-р Богдан і Христина Піхурко — $150.
В пам'ять бл. п. д-ра Лева С. Обушкевича: д-р Джералд і Оксана Сидорак — $100; д-р Марія Living Кознарська — $50.
В пам'ять бл. п. Антонії Крохмалюк: інж. Роман Крохмалюк, Оксана Ткачук — по $50; Павло і Синді Фоґліаті — $30; інж. Стефам і Іванна Білі, інж. Микола і Надія Лаврин — по $20.
В пам'ять бл. п. д-ра Юрія Таршаківця: Марія Кознарська — $100.
В 10-ту річницю смерти бл. п. Володимира Попадюка: Марія, Андрій, Іванна Попадюк — $100.
В пам'ять трагічно померлих Олександри й Ірини Матлів: Петро Дармограй — $50.
Замість квітів на свіжу могилу бл. п. фармацевта Богдана Остапюка: Микола й Іванна Сиві зі сином Теодозієм — $50.
Замість квітів на могилу св. п. Ярослава Д. Рубля: інж. Дамян Кордуба — $50.
Замість вінка на могилу бл. п. інж. Романа Смулки: Омелян і Слава Кушнір — $50.
Замість квітів на свіжу могилу бл. п. Анни Маньовської: д-р Богдан і Валя Новаківські — $30.
В пам'ять чоловіка бл. п. Івана Москальчина: Стефанія Москальчин — $30.
Замість квітів на могилу дорогого свояка бл. п. інж. Евгена Лятишевського: Зенон і Ізабелла Омецінські, Омелян і Марія Омецінські — по $25. В пам'ять бл. п. Марії Міллер: Вава Бачинська — $25.
В пам'ять бл. п. Анатолія Калін: Володимир і Ореста Фединяк* — $25.
В пам'ять бл. п. Стефанії Балко: Володимир і Стефа Кебузи — $25.
В пам'ять бл. п. Дмитра Присяжнюка: Микола Татарин — $10.

* ПРИМІТКА

Використали дорівнювальні фонди своїх працедавців: Є. і Л. Бабії, Е. і Л. Басюки, Ю. Бачинський, С. Білий, Й. Бочей, Р. Войчак, Р. Воробель, К. Гадзевич, У. Глинська, С. Газен, О. і М. Гнатейки, М. Гнатюк, А. Грицик, д-р М. і А. Гута, М. Дякун, З. Євчук, Г. Касприк, В. М. Кець, І. Козак, Р. Конотопський, О. Копчак, П. і А. Крамар, Я. Кукіль, І. Н. Кунинський, Д. і І. Лисі, П. Максимонько, Ю. Б. Маренін, Т. Мельник, І. Мельникович, П. Місьонг, А. і М. Мостовичі, Д. Оріховська, А. Пришляк, П. і С. Пришляк, д-р О. і д-р І. Ратич, А. Рочняк, Ю. Руб, О. Савченко, д-р О. і З. Серафин, З. Сеник, Р. і К. Соболь, С. Тимяк, В. і В. Тінишин, В. і О. Фединяк, О. і З. Хабурські, В. Цетенко, І. Чайковська, І. і О. Чмола, З. Чорній, С. і Х. Чорпіта, А. і М. Чорняк, Р. Шаран, Г. і О. Якимів. Щиро дякуємо!

Заохочуємо всіх, що затруднені в підприємствах, які практикують програму "Matching Gifts" враз із своєю пожертвою (чеки треба виписувати на "Harvard University Ukrainian Studies Fund", а в примітці вписати "MUC") прислате теж аплікації на дорівнювальну вплату, відповідні формулярі можна одержати в канцелярії працедавця.

Збіркова акція продовжується.

Всі чеки просимо виписувати на:

Ukrainian Studies Fund M.U.C.

(M.U.C. означає Millennium of Ukrainian Christianity)

Пожертви просимо висилати до канцелярії Комітету на адресу:

MILLENNIUM OF RUS'-UKRAINE CHRISTIANITY COMMITTEE
63 Fourth Avenue, New York, N.Y. 10003

За КОМІТЕТ:

Д-р СТЕПАН ВОРОХ — *Голова*
ВОЛОДИМИР БАРАНЕЦЬКИЙ — *Фінансовий референт*

Й. Тереля отримав нагороду в Чикаґо

Діти, які вітали Олену та Йосипа Терелів, зфотографувалися на згадку про незабутню зустріч з дорогими гостями.

Довго піклувалася парафія свв. Володимира і Ольги в Чикаґо нескореним борцем за Українську Церкву і права українського народу, довголітнім в'язнем московських тюрем і концтаборів Йосипом Терелею. Турбувалася ним ціла діяспора. Та не менше справа його ув'язнення лежала на серці правління літературного фонду ім. Івана Франка у Чикаґо, яке діє при секретаріяті Світового Конґресу Вільних Українців. Тому на останньому, сьомому літературному конкурсі признано йому, поруч Василя Стуса, Зіновія Красівського і Стефана Говерлі, найвищу нагороду в сумі 2,000 долярів. Хоча присудження нагород відбувалося без їхньої присутности, ще 29-го грудня 1985 року правління літературного фонду поклало гроші в наших фінансових установах на окремі конта. Хто з нас міг передбачити, що за неповних два роки наш лавреат появиться у вільному світі і ми зможемо безпосередньо вручити йому заслужену нагороду?

Нагорода прийшла, коли на запрошення парафії свв. Володимира і Ольги прибули до нас Йосип і Олена Терелі. Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці влаштувало їм імпозантний вечір на своїй щорічній „голодній трапезі", влаштованій в честь наших дисидентів.

Приїзд Й. Терелі і його дружини Олени був для нас усіх великим пережиттям і ціле українське Чикаґо вітало їх. Ми багато знали про тверду, непохитну поставу нашого лавреата Й. Терелі, а так мало про апостольський хист його глибоко віруючої дружини Олени. Про те була нагода переконатися на їхніх виступах в різних нагодах зустрічів з громадянством нашого міста. Зустрічали ми їх на „голодному обіді", на гостині з нагоди Братського дня св. Андрея при парафії свв. Володимира і Ольги, двічі на пресових конференціях, на зустрічі з нашим зорганізованим жіноцтвом і на обіді в катедрі св. о. Миколая. Ми хочемо описати зустріч з Терелями на „голодному обіді", яка надовго залишиться милим споминoм в серцях наших гостей, а їх було понад 500.

Вже сам вид прибраної залі і декорація сцени вказували на виїнятковy святковість. На сцені виднів напис в чудовому графічному виконанні мисткині Лялі Кучми: „Блажен муж, що не йде на раду до нечестивих" та змушував призадуматися над значенням тих знаменних слів, взятих з псалма. Програмою проводила Орися Гарасовська. Після її перших слів на сцену ввійшли з запаленими свічами, в чудових українських одягах Калинка Пропик і Борис Боднарук і поставили їх, як горіючі символи Віри, Надії і Любови, що споконвіку кріпили наш нарід. Данилко Мельник підніс Терелі букет квітів. Опісля попросила вона до слова Йосипа Терелю, який своїми розповідями, щирістю і відвагою в боротьбі з московським окупантом полонив слухачів, що не зводили з нього очей. Кожна його розповідь вносила нові переживання, а говорив він живо і спонтанно, підтверджуючи свою глибоку віру у перемогу правди над злом, хоча нас жде ще далека дорога дальших терпінь і переслідувань. Також говорив про появу Матері Божої у Грушеві.

Після його промови відбулася традиційна „голодна трапеза", на якій запалено на столика свічечку, і споживали чорний хліб з медом та пили чорну каву. Потім голова правління літературного фонду Адам Антонович привітав Терелів, виступивши зі скромним, але величним словом. У ньому він з'ясував усі турботи про плекання українського слова не тільки на місцях поселення у вільному світі, але головне тими, що борються за нього у страждаючій Україні. І якраз їм літературний фонд призначує найвищі нагороди.

До мікрофону підійшла відома чикаґська мисткиня живого слова і довголітня секретарка фонду Рома Турянська і зворушливо відрецитувала вірш, присвячений Йосипові Терелі, який з нагоди оказії написала Олександра Мудра. Гучні оплески були доказом, що кожний з нас відчував у своєму серці те саме. На сцені появився гурток нашої молоді разом зі своєю учителькою, що відтворили монтаж „Василеві Стусові і Йосипові Терелі та всім нескореним борцям за волю в Україні". Цей монтаж був написаний з нагоди 7-го літературного конкурсу. І знову — гомін спонтанних оплесків присутніх, що солідаризувалися з кожною думкою монтажу, який так гарно і вміло передали нам діти. Ми бачили обличчя Йосипа і Олени Терелів, які зі сльозами на очах слухали дитячих деклямацій і рецитації Р. Турянської. Ця частина програми була їм особливо милою. Наші діти подарували Терелям не тільки чудові квіти, але й розкішні даруночки їхнім дітям Мар'янці, Павликові і Калинці. А серед них і книжечки наших дитячих письменників „Карпатський чарівник" Р. Завадовича, „Незабудьки" Іванни Савицької" і, очевидно, „Лиса Микиту" Івана Франка. У нашому привітанні брали участь Аня і Тома Антоновичі, Олег Мисько, Андрійко і Ліліяна Калін, Христя Яцків. Програму закінчено врученням нагороди Йосипові Терелі членами правління фонду Ромою і мґром Мирославом Турянськими та д-ром Романом Кобилецьким, заступником голови правління.

Приємно є зустрічати дорогих гостей, вітати їх, та ще приємніше, коли це роблять наші діти, яким сьогодні так мало дається нагоди на розвиток справжнього гуманізму і шляхетних ідеалів. Тому варто повторити за Григорієм Сковородою: „Пізнаєш істину — ввійде тоді у кров твою сонце!".

Ома

ДЕКІЛЬКА ДНІВ ТОМУ Ґеннадій Ґерасімов, керівник інформаційного відділу в міістерстві закордонних справ, виступив перед представниками стейту Аляска і заявив, що совєтський уряд леве чи погодиться на полети пасажирських літаків компанії „Аляска-Айррейс" через затоку Берінґа на совєтську Чукотку. Таке прохання вислали на руки ґенерального секретаря ЦК КПСС Міхаїла Ґорбачова група місцевих бизнесменів. Ґерасімов зупинився на Алясці у своїй поїздці по місцевостях З'єднаних Стейтів Америки, де він у числі багатьох інших совєтських представників намагається пропаґувати нуклеарне роззброєння і поширення співпраці СССР із ЗСА.

Українська громада у Ґлен Спей готова до святкувань Тисячоліття

Усі українські громади в діяспорі відзначають по своїй спроможності, як хто може, світлий ювілей 1000-ліття Хрищення України. До цього ювілею українській Ґлен Спей приготований також. Ця місцевість щораз більше заселюється українцями і через свою зорганізованість починає здобувати становища у міському і повітовому уряді. Процвітає тут церковно-громадське життя. Збудовано прекрасні церкви — католицьку св. Володимира і православну свв. апостолів Петра і Павла. Будову цих церков всі подивляють. Співпраця між парохіянами, як ніде інде, процвітає. Панує загальна толеранція і щира співпраця.

Вірні обидвох віроісповідань з цілої душі раділи, коли в минулому році організовано Комітет для відзначення 1000-ліття Християнства України. Очолив цей комітет відомий громадянин д-р Євген Грабарчук. Почесними головами стали духовні провідники католицької церкви о. Юліян Осадца, а від православної — о. Нестор Коваль. До комітету вибрано 42 особи. В Комітеті є визначні особи нашого громадсько-культурного життя як проф. Василь Барка, проф. Наталія і Петро Холодні, д-р Василь Витвицький, багато професіоналістів та всі представники таких організацій як Громадська Рада, УККА, УАКРада, Союз Українок Америки, Т-во „Розвага", Т-во сеньйорів, Відділ УБС, ООЧСУ, Т-во „Дзвін" і „Верховина".

Збори відбуваються щомісяця і вони проходять зі зразковою поведінкою Членів Комітету.

У програмі святкувань — вірші проф. Василя Барки, музичний вечір д-ра Василя Витвицького, виступ архітекта Івана Заяця на тему „Архітектура українських церков", доповіді проф. Петра Холодного — іконостаси, іконописання й ілюстрації, та літературний вечір проф. Наталії Холодної.

Комітет схвалив поставити біля наших церков хрести в пам'ять 1000-ліття. Вже придбано відповідне дерево на хрести, які за проєктом архітекта Івана Заяця будуть відповідно різьблені мистцем Володимиром Мазярем. Збиранням потрібних фондів займаються Михайло Кіндрачук і Юрій Костюк з фінансового комітету.

Від Ґленспейського Комітету заплачено 500 долярів за плякати. Додатково один плякат зафундував місцевий Відділ УККА. Вислано також пожертву до централі. Замовлено для відділу 500 жетонів 1000-ліття: 300 вже отримали. Існує у нас і Комітет Гарвардського Проєкту, що його очолює Петро Мельник. У такій маленькій громаді зібрано понад 16,000 долярів. Гроші ще напливають і є надія, що Ґлен Спей таки один том уфундує.

З рамени того Комітету отримано відповідний лист-проклямацію від посадника міста Порт Джервіс Артура Ґрея з нагоди 1000-ліття. Офіційне відкриття 1000-ліття на нашому терені відбулося у четвер, 24-го березня, спільним Молебнем католицької і православної церков на чолі з парохами о. Юліяном Осадцою і о. Нестором Ковалем. Посвячення хрестів відбудеться в неділю, 5-го червня. Хрести будуть поставлені біля обох наших церков.

Управа Комітету з узгідненням екзекутиви Українського Братського Союзу вирішила відбути спільний Молебень на відкритій площі „Верховини" при співучасті запрошених єрархів наших церков.

Ґленспейський комітет робить відповідні заходи, щоб американська преса, радіо і телевізія, а через них американський народ, були ознайомлені з нашим великим і світлим релігійно-християнським досягненням, з нашою історією і культурою.

Минає тисячу років як український народ відважно під прапором Христовим крізь усі історичні негоди зумів створити свою окрему питому культуру. Створив свій власний спосіб Богопочитання, глибокого розуміння християнського благочестя.

Українське Християнство — це світильник Християнського Сходу, воно є тривким вкладом українців у скарбницю цілої Христової Церкви та всього людства.

З такими здобутками входимо і ми тут, у Ґлен Спеї, у світлі пороги Тисячоліття.

П. М.

Сл. п. інж. арх. П. Палашевський

Ще так недавно, на початку березня ми одержали від нього листа, і зразу ж відповіли на нього. Обмінювалися ми листами з приводу громадської діяльности інж. Петра Палашевського, якій він віддавався з пристрастю. Свою відповідальну професійну працю він поєднував з доповідями, писанням статтей на архітектурні теми, зокрема на теми української церковної архітектури. Нам, Канадсько-Українській Мистецькій Фундації у Торонто, Петро Палашевський написав і сам ілюстрував обширну статтю „Українське барокко в церковній архітектурі XVII-XVIII століть".

Петро Палашевський народився 1920 року на Тернопільщині. Професійну освіту почав здобувати у Львівській політехніці, однак на перешкоді стала війна. 1941 року разом з багатьма іншими українцями П. Палашевський в рамках „похідних груп" пішов углиб України. На тому шляху він був заарештований і посланий у гітлерівський концтабір Бухенвальд, в якому карався упродовж трьох років.

Після закінчення війни П. Палашевський продовжував студії архітектури в Берлінському, згодом у Ґрацкому університетах. З Австрії він еміґрував до Арґентини, а потім до ЗСА.

Університетські студії архітектури закінчив у Філядельфійському університеті. Був зареєстрований як професійний архітектор у стейтах Ню Йорк і Пенсильванія, а також у Крайовій раді архітектурної реєстраційної комісі ЗСА. Проєктував і керував будовою індустрійних і житлових будинків, церковних споруд, консультував і затверджував проєкти будов шкільних будинків. Працював у Гаррісбурзі як архітектурний консультант Пенсильванського департаменту освіти і був делеґований тим же департаментом до Мистецької комісії штату Пенсильванія. Петро Палашевський був членом Американського інституту архітекторів та Пенсильванського Товариства архітекторів і Товариства українських інженерів у ЗСА.

У своїй статті „Українське барокко в церковній архітектурі XVII-XVIII століть" інж. арх. Петро Палашевський сказав: „Архітектуру справедливого називають кам'яною книгою історії. У нас ця книга вельми об'ємиста. Треба вчитися її читати".

Тяжка недуга раптово вирвала Петра Палашевського з рядів активних діячів. Він відійшов у вічність другого дня цьогорічної весни — 22-го березня, у Гаррісбурзі, Пенсильванія. Відійшов, хоч міг ще довгі роки жити й працювати на славу українській громаді, на радість своєї родини і близьких. Відійшла від нас висококультурна, віддана своїй професії, своїй громаді, своїй родині людина. Відійшов від своєї дружини Ірини, синів Петра й Андрія, внучки, брата Володимира.

Михайло Шафранюк

НА КОНВЕНЦІЇ ОБ'ЄДНАНОЇ Методистської Церкви у Ст. Луїсі, яка відбувається щочотири роки делеґати підтвердили становище Церкви в справах гомосексуалізму, яке звучить: поведінка гомосексуалістів „є несумісною з християнським вченням". Проголосовано також недопущення гомосексуалістів до висвячень в духовний сан.

„Заслужених..."

(Закінчення зі стор. 1)

мо, що тут він, крім художньої праці, очолив Українську Гельсінкську Групу". А коли згадати ще раз його давнє життя, то він зірвавши з минулим, від партійного керівництва перейшов на найнижчий статус людини, в'язня концтаборів, а відтак продовжував і щобільше сьогодні продовжує служити — „єдиній правді в боротьбі за права людини", — закінчила своє слово Н. Світлична.

Світлана Андрушків, членка 86-го Відділу СУА, представила пребагатий літературний шлях М. Руденка, який почав писати вже з 17-го року життя. Руденко — видатний прозаїк і поет, автор творів — „На морському дні", „Хрест", „Остання шабля", „Орлова балка", „Ти і моя мати", збірок поезій „За ґратами", „Прозріння", поеми „Я вільний", і економічної довідки п.з. „Економічні монологи" та інші. Перелічивши жанри літературної творчости письменника, С. Андрушків сказала, що його твори „друкувалися в стилі соціялістичного реалізму. Але його допитливий ум не давав йому спокою і він, перейшовши духову еволюцію, прозріває". На 55-му році життя його виключають із Спілки Письменників України". У концтаборах, як і багатьом його попередникам, письменникам-в'язням, йому забороняють писати. І щоб його деякі вірші, особливо вірші із збірки „За ґратами", не забулися — в цьому йому допомогла його дружина Раїса, що, перебуваючи з ним на побаченні, запам'ятовує їх собі, а потім, відтворюючи з пам'яті, їх записує. Тут, в Америці, Микола Руденко має великі пляни — „використати кожну хвилину в присвяті для своєї творчости".

Раїса Руденко, полякувавши „приватним особам і організаціям за сердечне тепло", з яким їх обоє тут зустрічають, розповіла про своє перебування у концтаборі, а особливо про своє враження, коли вона приїхала відвідати свого мужа Миколу. Розповіла вона про свою довгу і втомлюючу подорож до брам табору, куди вона прибула обвантажена клунками, в яких були харчі і дещо з одягу для Миколи Руденка. І там, на сибірській землі, де від неймовірного холоду і морозу майже застигало все живе на землі, у малій кімнатці, вона провела із своїм чоловіком кілька скупих в години днів. Заслухуючись в поезії, що їх творив біля неї поет, вона закарбовувала кожне словечко з пам'яті, заховувала глибоко в душі, щоб потім, уже вдома, усе записувати. Оце і вони склались на деякі вірші із збірки поезій „За ґратами".

Микола Руденко доповнив цю картину важкого, безрадісного життя, яку ще й досі важко зрозуміти людям у вільному світі, відчитавши вірш „Побачення", — відвідин його дружини — якому дуже швидко совєтська влада видала невідкличний вирок розлуки їм обидвом. Тиша сповнила залю, коли поет читав цю поезію, у якій була не лиш описана уся жорстока безнадія концтаборових днів, але і коротке їх обидвох побачення. Ось виїмок, який виявляє зміст цієї поезії: „Коли б і нас небесних розлучили — Загинули б не тільки Ти і я: Не вийшло б сонце на альпійські схили, Спинилася б Дніпрова течія В південний світ Ельбрусу та Говерлі попадали б Вершини снігові, Кати і тюремщики — І ті померли б, Бо серце світу — дві душі живі". А відтак ці слова, доганяють, доповнюють інші, у яких увесь відчай розлуки, бо поет пише: .....Мете над світом Віхола розлуки. Та мить, Коли порідшає імла, Я бачу: Ти, кохана, білі руки До мене над лісами простягла".

Коли затих цей сильний і зворушливий акорд зустрічі, що відслонив рубець заслони Дантейського пекла у концтаборах Совєтського Союзу, а рівночасно на похмурій канві його появилися ніжні і світлі моменти, — поміж Миколою Руденком і присутніми проходила жвава дискусія, що заторкнула питання — „розкаяння" перед совєтськими властями, відзначування 1000-ліття Християнства в Україні і його імпакт на тамошню владу чи українців, особливої важливости закордонних радіових передач, таких, як „Голос Америки", чи „Свобода", питання погляду М. Руденка на членів УПА, активности і сили української еміґрації та творчости письменників України і найбільшої для них покари — промовчування видрукованих їх творів урядовими рецензентами, як це і сталося із поетесою Ліною Коетенко.

Опісля вгощувано присутніх — і тоді ще свобідніше закружляли розмови, поглиблювалося, затіснювалося обопільне взаємозрозуміння поміж М. і Р. Руденками і публікою.

Думка влаштування цієї зустрічі, що її зініціював 86-ий Відділ СУА, знайшла своє цілковите оправдання і завершилася успіхом, бож завдяки цій імпрезі люди вийшли із своїх примішень, щоб зачерпнути свіжого подиху, свіжих ідей, щоб пригадати собі цих „неупривілейованих", що не відказуються від своїх принципів і обстоюють їм належні права. Щобільше влаштовування цього роду зустрічей, завжди підказує задуматись, а навіть спонукає до більшої активности в рядах своєї спільноти.

Святкування річниць УПА в Рочестері

У суботу, 5-го березня ц.р., в залі української католицької церкви св. Йосафата українська громада Рочестеру, Н. Й., в кількости 200 осіб відзначила 45-річчя створення Української Повстанської Армії, 40-річчя Великого Рейду УПА та вшанувала пам'ять головного командира УПА ген.-хор. Тараса Чупринки-Романа Шухевича.

Святкування відкрив і провадив колишній вояк УПА Іван Лико. У вступному слові він згадав про незлічимі жертви наших останніх визвольних змагань. Їхню пам'ять присутні вшанували хвилинною мовчанкою, після чого господар представив колишнього вояка УПА проф. Петра Потічного „Вороб-чика" (з Гамільтону, Канада), який виголосив доповідь. Він коротко представив політичні й економічні умовини буття українського народу в сорокових роках та причини постання Української Повстанської Армії. Тут доповідач підкреслив стихійність і спонтанність спротиву українського народу проти жорстокої німецької окупації та многогранність українського визвольного руху, що проявився у творенні повстанських відділів Боровця-Бульби, деяких відділів ОУН-Мельника та ОУН-Бандери, яка стала всеохоплюючою силою визвольної боротьби під проводом Української Головної Визвольної Ради.

Проф. Потічний зробив наголос на програмові соціяльно-економічні основи визвольного руху та якнайбільш справедливий політично-соціяльний устрій вільної України, за яку боролась УПА. Він також проаналізував особовий склад УГВР та подав цитати з документів визвольної боротьби. Доповідь була синтетичною і сконденсованою, що охопила квінтесенцію суті наших останніх визвольних змагань.

Після доповіді дружинниці місцевого осередку СУМА в складі: Галя Дністрян, Леся Рабарська, Ліля Ґлушко і Віра Шмит Савицька розважали присутніх співом стрілецьких пісень, а старший юнак-сумівець Марко Чолач продеклямував два вірші: „Чупринка" і „Вірш про повстанців".

Останньою точкою імпрези був спогад з визвольної боротьби УПА, який прочитав колишній підстаршина УПА Володимир Гулкевич-„Рубач". Спогад відносився до дуже важких умовин початку Великого Рейду сотні „Громенка". Безнастанні марші з боями, бойовими проривами, ворожими засідками, голодом, фізичним виснаженням, безсонням, був удідом життя вояків УПА.

Після вечері господар представив присутніх колишніх вояків УПА та деяких присутніх, що у визвольній боротьбі УПА втратили найближчих із рідні. Було також представлено делеґатів, що репрезентували 33 місцевих організацій та установ.

Подякою отцям, проф. Потічному, виконавцям імпрези та присутнім гостям за соборницьку участь у святкуваннях і могутнім відспіванням всіми присутніми національного славня „Ще не вмерла Україна" закінчено святкування.

Чистий дохід з імпрези в сумі 706 долярів призначено як слідує: 500 долярів на видавництво „Літопису УПА" і 200 долярів на потреби місцевого Відділу 1000-ліття Хрищення України. З огляду на скромний дохід, шість подруж колишніх вояків УПА та Микола Марґолич зложили пожертви по 10 долярів, та 30 дол. від Станиці кол. Вояків УПА, щоб суму 100 дол. переказати на видавництво спогадів про діяльність УПА на Закерзонні, які має намір видати інж. Стефан Голяш-„Мар", колишній старшина УПА.

Присутній

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Венесуелі Карльос Андрез Перез, який вже раніше пробував позитивно без кровопролиття полагодити конфлікт у Панамі, заявив кореспондентам, що теперішня пропозиція, висунена кількома латиноамериканськими країнами, є мабуть найкращою і вона напевно змусить ген. Мануеля Антоніо Норієґу до резиґнації з військового посту і передання влади в руки цивільних політиків. Перез при тому підкреслив, що Адміністрація президента Роналда Реґена не зуміла полагодити цієї справи шляхом економічного тиску. Тепер, коли Вашінґтон погодився на посередництво групи латиноамериканських держав, Мехіко, Колюмбії, Венесуелі, Перу, Бразилії, Уруґваю і Арґентини, справа полагодження конфлікту знайшлася на кращій дорозі.

ТОВПА СКРАЙНЬО-ЛІВИХ екстремістів у Західньому Берліні, об'єднавшись разом і прикривши обличчя спеціяльними масками, влаштувала беззмістовну демонстрацію на вулицях робітничої частини міста. По дорозі вони розбивали вікна в будинках, перевертали і підпалювали автомобілі, розкидали поліційні барикади і обкидали камінням та пляшками поліціянтів. На думку міських речників і поліції ліваки робили „ґенеральну пробу" масової демонстрації, яку вони підготовляють на вересень коли то у Берліні відбудеться конференція представників всесвітнього банку.

В ІНДІЇ РОЗСУНУВСЯ в групи триповерховий дитячий шпиталь в місті Джамму і під час катастрофи загинуло понад 20 осіб, а кількадесять були поранені.

Чикаґо готується до зустрічі з Р. і М. Руденками

Субота, 29-го лютого ц.р., стала історичним днем відновлення діяльности Об'єднання Українських Жіночих Організацій міста Чикаґо і околиць. На збори, які відбулися в залі СУМА, прибули представниці СУА, Золотого Хреста, ОЖ ОЧСУ, Сестриць, Марійських дружин та інших, які після ділової дискусії прийшли до однозгідного рішення відновити діяльність цього парляменту жіноцтва, в якому будуть представлені всі без вийнятку жіночі організації нашого міста й околиць для спільної і скоординованої дії в різних громадських починах, де конечним є вклад праці жіноцтва, а також для проведення різних акцій, що в даному часі й обставинах будуть невідкладні. Все це набирає важливости особливо у ювілейному часі святкувань Тисячоріччя християнства в Україні.

Жінка відіграє визначну й вирішальну ролю в житті громади, в культурі своєї епохи й свого народу. Жінка покликана плекати культ духовної краси, що відбивається у наших звичаях, у родині, громаді, а згодом стає й на услуги народу. Ми розуміємо, що годі чекати кращих днів, бо хто зна, чи діждемося, але мусимо діяти об'єднано, наполегливо, маючи завжди за мету добро і користь цілої громади, а не поодиноких угруповань, партій, товариств тощо. Всі працюють у своєму вужчому колі, взаємно себе респектують, а коли зайде потреба, вміють піти на компроміс, підпорядковуючи менше важне тому найважнішому і добитися спільними силами мети.

Вищезгадана нарада жіночих організацій, ствердивши конечність об'єднаної дії, вибрала свою управу, яку очолила Анастазія Хариш (22-ий Відділ СУА). Її заступницями стали Орися Гарасовська (Сестрицтво Покрова Пресвятої Богородиці при парафії свв. Володимира і Ольги), Анна Кузик (Український Золотий Хрест). Дальшими членами управи є: секретар — Марія Дрозд (ОЖ ОЧСУ), скарбник — Ірина Вруська (6-ий Відділ СУА), організаційна референтка Ореста Ткачук, вільний член Олена Харкевич (22 Відділ СУА). Головою Контрольної Комісії обрано Марію Юзефович (Сестрицтво кн. Ольги при Катедральному Православному Соборі св. Володимира), а її членами стали Зиновія Бігун (Сестрицтво Покрова Пресв. Богородиці) та Ірена Попович (74-ий Відділ СУА).

На тих же зборах виринула думка запросити до Чикаґо Миколу та Раїсу Руденків, які недавно були звільнені зі совєтського заслання і отримали дозвіл на виїзд з СССР. Тепер М. та Р. Руденки перебувають у Ню Йорку. Присутні підтримали думку.

Доля М. Руденка незвичайна. Про нього писала Надійка Світлична: „Від природи чесний і вразливий, він повірив красивим закликам будувати найсправедливіше комуністичне суспільство і довгі роки сумлінно й віддано служив цій ідеї. Служив пером письменника, обстоював її на посаді секретаря парторганізаційної Спілки письменників України, захищав зі зброєю в руках під час Другої світової війни. Тяжкі воєнні рани й не менш тяжкі життєві випробування після війни не похитнули його громадянської мужности. Тому він знайшов у собі велику моральну силу, щоб не зневіритися, не здати життєвих позицій, коли переконався в облудності закликів, які вели його і якими він вів інших".

Тоді він зрікся особистого затишного й вигідного безтурботного життя і почав жити в ім'я великої Правди, у повній свідомості того страшного, що його чекало в обставинах підсовєтської дійсности.

Восени 1976 року Руденко та інші однодумці створили Українську Громадську Групу Сприяння Виконанню Гельсінкських Угод. Наприкінці того ж року на Заході став відомим зміст першої декларації Української Гельсінкської Групи, в якій правозахисники обстоювали, крім людських, теж і національні права. Їхньою метою було сприяти ознайомленню широких кіл української громадськости з декларацією Прав Людини... Активно сприяти виконанню гуманітарних статтей прикінцевого акту наради з питань безпеки і співпраці в Европі. Домагатися, щоб на всіх міжнародних нарадах, де мають обговорюватися підсумки виконання Гельсінкських угод, Україна, як суверенна европейська держава і член ООН, була представлена окремою делегацією.

Ясним було, що за таке кредо доведеться відповісти перед органами влади! 30-го червня 1977 року в місті Дружківка Донецький обласний суд засудив Миколу Руденка, голову Української Гельсінкської Групи, до довготермінового ув'язнення.

Ув'язнили тіло, та не ув'язнили духа! Читаючи поезії Руденка зі збірки „Прозріння" чи „За ґратами" й інші, публіковані в різних наших журналах чи газетах, кожний мусить бути захоплений його поставою до життя й до людей, його любов'ю до української культури, тієї, що є основою народу, до всього, що світле, правдиве, необлудне. Його поезія вабить вас майстерністю вислову і композицією відтворених глибоко символічних картин, глибиною й діяпазоном думок, окрилених неперевершеною вірою в людину та в її шляхетні пориви. В ній рівночасно помітний життєвий досвід поета та відраза до всього, що підле й нікчемне. Для багатьох поезія того великого в'язня сумління може бути підтримкою в життєвих трудноцах, заохотою до дії, стимулом до боротьби.

З цією людиною ми зустрінемося у п'ятницю, 13-го травня о год. 7-ій вечора, в залі собору свв. Володимира і Ольги. Перед зустріччю відбудуться пресові конференції в Чикаґо й у Спрінґфільді.

На цю зустріч Об'єднання Українських Жіночих Організацій міста Чикаґо й околиць запрошує все українське громадянство!

Іванна Горчинська

У Бразилії вшанували Т. Шевченка і Карпатську Україну

Заходами представництва ДЦ УНР в екзилі і Українського Релігійно-Культурного Центру „Полтава" вшановано 174-ту річницю народження Тараса Шевченка і 49-ту річницю проголошення незалежности Карпатської України. 26-го березня ц.р. у приміщенні центру „Полтава" відбулася святкова академія. Оркестра центру „Полтава" під керівництвом маестра Петра Кучми відіграла бразилійський і український гимни. Відтак культурно-освітня референтка при представництві ДЦ УНР Режіна Шпак-Рубінець відкрила свято, привітавши присутнього Владику Єфрема, отців, сестер, катехиток і голів та представників українських установ. Р. Рубінець зазначила, що нашого найбільшого поета Тараса Шевченка вже багато разів вшановувалося, але річницю проголошення незалежности Карпатської України — у Бразилії перший раз.

Молодий юнак Павло Ногас дуже гарно описав життя і творчість Тараса Шевченка, а інж. Михайло Сосяк коротко, але дуже змістовно розповів про всі події на Закарпатті, які довели до проголошення незалежности Карпатської України. Молодий Корнелій Шмулик, секретар представництва ДЦ УНР, прочитав португальською мовою про всі події на Закарпатті.

Дуже милий був виступ діточок під керівництвом катехиток. Як любо було чути з тих маленьких уст весь час: „Україна", „О, Україно", „За Україну". Глибоко зворушливі були деклямації Ольги Кучми „Розрита могила" і Петра Кучми „Б'ють пороги".

Дуже гарно виступив мішаний катедральний хор під керівництвом маестра Левка Давибіди, який відспівав „Заповіт", муз. Кошиця, „Причина" і „Садок вишневий", обр. Петра Кучми.

На закінчення виступив ансамбль під керівництвом маестра Івана Вовка, який виконав „Думи мої, думи", обр. Івана Вовка, „Така її доля", гармонізація Івана Вовка, і „Молитву за Україну", муз. Лисенка. Всі учасники були нагороджені довгими і гучними оплесками.

Закрив свято д-р Михайло Рубінець, голова представництва ДЦ УНР, подякувавши всім учасникам за співучасть у звеличенні цього свята. Д-р Рубінець ще раз підкреслив вагу академії, бо всі присутні були свідками першого у Бразилії вшанування річниці проголошення незалежности Карпатської України, яке для цілої України має дуже велике значення.

Варта відмітити, що куритибська бразилійська преса дуже позитивно відгукнулася на це свято.

„Ґазета до Пово", найбільший бразилійський щоденник, який виходить у Куритибі, два дні перед академією надрукував обширну статтю про життя і творчість Тараса Шевченка під заголовком „Українська громада святкує пам'ять найбільшого поета". А в день академії помістив вістку, в якій говорилося: „Сьогодні в Куритибі будуть відзначені 174-та річниця народження українського поета Тараса Шевченка і 49-та річниця проголошення незалежности Карпатської України. Подвійна програма відбудеться в Українському Релігійно-Культурному Центрі „Полтава" з участю представництва „уряду Української Народної Республіки в екзилі".

Другий великий куритибський щоденник „Жорнал до Естадо" помістив статтю „Українці відзначають річницю свого краю". У статті, зокрема, сказано: „Уряд в екзилі відзначає 49-ту річницю проголошення незалежности Карпатської України і 174-ту річницю свого найбільшого поета Тараса Шевченка... Програма має на меті зібрати всю українську громаду Куритиби. Члени Культурного Центру представлять поезії Тараса Шевченка, його життя і творчість та історію Карпатської України". Ґазета подала дані про життя, революційну діяльність та згадала про окремі твори Великого Кобзаря, а також згадку про Карпатську Україну.

Д-р Михайло Рубінець

Святкування Тисячоліття в південносхідній Фльориді

У грудні 1987 року розпочато це відзначування в Українському Культурному Центрі у Голливуді доповіддю д-ра Б. Корчмарика п.н. „Тисячоліття Хрищення України та оборона історичної правди".

В неділю, 10-го січня ц.р., в залі парафії української католицької церкви св. Успенія Пречистої Діви Марії після відправлення Богослужби відбулося торжество офіційного відкриття святкування. Після вичерпання програми традиційної просфори, д-р М. Чировський виголосив доповідь „Значення Хрищення України". Таїса Богданська відіграла декілька творів на фортепіяні, а Ф. Гурин рецитував відповідну деклямацію.

У неділю, 28-го лютого в УКЦентрі у Голливуді відбувся „Симпозіюм 1000-ліття Українського Християнства" при вщерть виповненій залі з участю трьох доповідачів, які говорили про три різні аспекти нашого Хрстиянства. Інж. В. Полярний говорив про „Вплив Християнства на українську літературну творчість", д-р Б. Корчмарик доповідав про „Київську Печерську лавру і її ролю в християнізації Европейського Сходу", о. Мітрат М. Бутринський про ролю мирянства в Церкві на порозі другого тисячоліття.

Доповіді були на високому рівні. Симпозіюм був зорганізований Відділом УККА під патронатом Громадського Комітету Тисячоліття. Модератором вечора був д-р М. Чировський.

Інж. В. Полярний без сумніву доказав про величезний вплив Християнства на розвиток нашої мови, літературної творчости і інтелектуального рівня нашої нації.

Д-р Корчмарик своєю доповіддю ствердив, що 1000-ліття належиться Україні, а не Росії, бо щойно з Києва почалася християнізація у північно-східніх територіях пізнішої Московщини та Росії.

Отець Бутринський переконливо вияснив, що тільки через повне включення мирян в життя церкви, можна досягнути справжню Християнізацію нашого народу, і що сьогодні наша Церква іде в цьому напрямі. Присутні розходилися із вдоволенням і духовно збагачені цими доповідями. В рамках програми Комітету 1000-ліття Християнства України, Відділу південно-східньої Фльориди, 13-го березня в Маямі відбувся концерт хору „Бурлака" з Торонто. Теперішнім головою хору є В. Чупринда; адміністратором — І. Черкас; диригентом О. Хміль; фортепіяновий супровід — Г. Михальчук. Конферансьє на цей концерт був інж. Р. Швед.

Хор „Бурлака" відомий не тільки в Канаді, але майже в цілій діяспорі, де тільки проживають українці. Ми їм особливо вдячні, бо хоч нас тут невелика громада, хор потрудився і дав нам змогу послухати аж 18 пісень і ми раді, що мали нагоду налюбуватися небувалим виконанням їх.

Окрема заслуга належиться хорові за опрацювання релігійних пісень для відзначення 1000-ліття Християнства України.

Переплітаючи програму, маямеькі танцюристи зі справжнім відчуттям прекрасно виконали „Привіт", „Гопак" і „Рушничок" (хореографії Д. Максимович).

Не дивно, що публіка, доцінюючи бездоганне виконання як хору, так і танцюристів, вшанувала їх китицями рож. Присутніх було біля 400 осіб.

Петро Ванаш

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ПАВЛО БУҐЕЛ, член УНС Відд. 286-го ім. св. Володимира в Джерзі Сиτі, Н. Дж., помер 1-го квітня 1988 року на 81-му році життя. Нар. 23-го липня 1907 року в селі Заводка, Україна. Членом УНС став 1948 року. Залишив у смутку дружину Мері, дітей — Павлю Моветт, Гелен Путело і Анні Канзурен і Стефана. Похорон відбувся 7-го квітня 1988 року на цвинтарі Мт. Калварі в Линден, Н. Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Павлина Балютянська, секр.

МАРІЯ ПОРТМАН, член УНС, Відд. 234-го Т-ва Запорозька Січ в Елізабеті, Н.Дж., померла 5-го квітня 1988 року на 79-му році життя. Нар. 1909 року в Елизабеті, Н. Дж. Членом УНС стала 1931 року. Залишила у смутку дочок Джоен Ґалляхер, Каролин Портман і сина Роджерса. Похорон відбувся на цвинтарі Роздейл Розгілл в Линден, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Хитра, секр.

АНДРІЙ БОМБА, член УНС Відд. 67-го Т-ва „Запорозька Січ" в Ансонії, Конн., помер 28-го лютого 1988 року на 68-му році життя. Нар. 17-го квітня 1919 року в Сеймор, Конн. Членом УНС став 1937 року. Залишив у смутку дружину і чотири сестри. Похорон відбувся 3-го березня 1988 року на цвинтарі в Нуґатак, Конн.

Вічна Йому Пам'ять!

Лусі Писарчик, секр.

МАРІЯ ФАРИНЯК, член УНС Відд. 151-го Т-ва Св. Марії в Аллентавні, Па., померла 21-го квітня 1988 року на 74-му році життя. Нар. 20-го серпня 1913 року в Аллентавні, Па. Членом УНС стала 1929 року. Залишила у смутку трьох братів — Гаррі, Волтера і Рассела. Похорон відбувся 25-го квітня 1988 року на цвинтарі св. Марії у Вайтголл, Па.

Вічна Їй Пам'ять!

Анна Строт, секр.

ІВАН ГОРАЙСЬКИЙ, член УНС Відд. 379-го ім. св. Юрія в Чикаго, Ілл., помер 23-го березня 1988 року на 80-му році життя. Нар. 1909 року в Любачові, Галичина, Україна. Членом УНС став 1970 року. Залишив у смутку дочку Ірину, брата Франка з родиною в Польщі, шваґра Романа Кобилецького з дружиною Анною, шваґра Володимира з родиною та ближчу і дальшу родину на Україні і в Польщі. Похорон відбувся 23-го березня 1988 року на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаго, Ілл.

Вічна Йому Пам'ять!

Василь Семків, секр.

АННА К. БІРЕС, член УНС Відд. 119-го Сестрицтва Пречистої Діви Марії у Кемпбелл, Огайо, померла 17-го квітня 1988 року на 69-му році життя. Нар. 18-го серпня 1918 року в Кемпбелл, Огайо. Членом УНС стала 1936 року. Залишила у смутку мужа Михайла, сина Рональда, дочок Реджіну Островську і Ребеку Дел Фре. Похорон відбувся 20-го квітня 1988 року на цвинтарі св. Івана в Ловелвіллі, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ПЕТРО ШЕРБІН, ЧЛЕН УНС Відд. 230-го ім. св. Івана Хрестителя у Янгставні, Огайо, помер 2-го квітня 1988 року на 79-му році життя. Нар. 10-го липня 1908 року в Бреденвіллі, Па. Членом УНС став 1939 року. Залишив у смутку синів Петра мол. і Стефана та одного внука. Похорон відбувся 5-го квітня 1988 року на цвинтарі Кальварія в Янгставні, Огайо.

Вічна Йому Пам'ять!

Аннабелла Боровицька, секр.

МИКОЛА ЛИБУШ, член УНС Відд. 156-го ім. Тараса Шевченка в Бруклейвен, Па., помер 2-го квітня 1988 року на 63-му році життя. Нар. 1925 року в Україні. Залишив у смутку дружину Марію, дві дочки Дженіфер Томас і Надю Мейс; дві сестри і брата в Україні. Похорон відбувся на цвинтарі „Імаколейт Гарт" в Маркус Гук, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Михайло Новак, секр.

АННА СВІРСЬКА, член УНС Відд. 206-го Т-ва „Запорозька Січ" у Вунсакеті, Р. Ай., померла 30-го березня 1988 року на 80-му році життя. Нар. 19-го вересня 1908 у Вербі, Бережани, Україна. Членом УНС стала 1926 року. Залишила у смутку синів Волтера і Ґордона і брата Івана Заходника. Похорон відбувся 4-го квітня 1988 на цвинтарі св. Михаїла в Блекстоні, МА.

Вічна Їй Пам'ять!

Л. Гардінк, секр.

ІВАН ЖИРІЙ, член УНС Відд. 213-го в Деррі, Па., помер 13-го березня 1988 року на 70-му році життя. Нар. 17-го грудня 1917 року в Байоні, Н. Дж. Членом УНС став 1935 року. Залишив у смутку дружину Анну. Похорон відбувся 17-го березня 1988 року на цвинтарі Бейв'ю в Джерзі Сиτі, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Володимир Козак, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 8-го ТРАВНЯ 1988 р.

Нюарк-Ірвінґтон, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 76-го Відд. о год. 10:45 ранку в залі УКЦеркви при Сенфорд Авеню і Айві вул. Проситься членів прийти і вирівняти залеглі вкладки. — Юлія Демчук, фін. секр.